жовтень 2000 р.
October 2000

ПРОМІНЬ

Promin

40

ліття

years

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

ПРОМІНЬ
РІК XXXX ЖОВТЕНЬ Ч. 9
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць,
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор, Оксана Сушко
Редакційна Колегія:
Соня Бейзик
Добр. Катерина Бублик
Галя Липка
Галина Мельник-Марко
Референт Променя - Галя Щерблюк

Річна передплата в Канаді - $20.00
Передплата до інших країн - US $25.00
Одне число - $3.00

Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
Fax: 905-524-5362
e-mail -promin@primus.ca

PROMIN

published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL. XXXX OCTOBER No. 9

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
Editor - Oksana Sushko
telephone 905-572-9626
Editorial Committee:
Sonja Bejzyk
Dobr. Kateryna Bublyk
Halia Lypka
Halyna Melnyk-Marko
Promin Convener - Helen Scherbluk
telephone 416-233-0724
Administrator - Oksana Sushko
E-mail c/o promin@primus.ca

Subscription in Canada - $20.00
Other Countries - US $25.00
Single copy - $3.00

The editors reserve the right to edit submitted materials

Publication Mail
Registration No. 1925
International Standard Serial number
ISSN 038021-40

Формат - Оксана Сушко
Layout - Oksana Sushko

ЗМІСТ
CONTENTS

1 Редакційна ..... Editorial
2 Привітання ..... Greetings
6 Свято Книжки ..... The Written Word
8 Рідне Слово ..... Ukrainian Language
10 Жіночі Постаті ..... Women of Influence
11 Життя і Культура ..... Life and Culture
16 Вісті з Централі ..... News from the National Office
16 Крайова Конференція СУК ..... National UWAC Conference
18 Бенкет з нагоди 40-ліття Променя ..... 40th Anniversary of Promin
24 Громадська Хроніка ..... Community Events
32 Квіти Незабутнім ..... In Memoriam

Союзу Українок Канади / Ukrainian Women's Association of Canada
National Office : 202-456 Main Street, Winnipeg, MB R3B 1B6
Telephone: 204-957-7630 Fax: 204-947-3882
Office hours: Monday, Wednesday, Friday 1 - 4 p.m.
Канцелярія відкрита в понеділок, середу і п'ятницю від 1-ої до 4-ої год. дня

Адреса, телефон, телефакс і електронічна пошта **ПРОМЕНЯ** подано з ліва
Promin address, telephones, fax & e-mail listed to the left

Editorial
Редакційна

СЛАВА ІСУСУ ХРИСТУ!

Місяць жовтень відзначається важливими подіями, які потребують нашої особливої уваги.

В цьому місяці ми відзначуємо СВЯТО КНИЖКИ чи друкованого слова. Наукове дослідження про шлях друкованого слова від самих початків виявляє дуже багато цікавих інформацій. В кожній країні розвиток друкованого слова йде в парі із розвитком культури, з економікою, з політикою і державотворенням. Кожний нарід пишається своїми письменниками, які своїм словом уміли розбуджувати суспільство до патріотизму.

Україна мала чи мало таких героїв слова, які на протязі довгих років бурхливої історії вкладали всі свої зусилля і здібності для свого народу. Між ними визначні жінки, письменниці як Леся Українка, Ольга Кобилянська, Олена Теліга, Марія Маркович і багато більше тодішніх і сучасних героїнь пера.

В загальному світовому суспільстві жовтень присвячений як місяць Історії Жіноцтва. В цей час згадується тих визначних жінок, які вклали свої здібності і зусилля для того, щоб покращити стан жіноцтва для майбутніх поколінь.

In March 1992 October was declared as Women's History Month in Canada to coincide with the 1929 'Persons case'. Five Albertan women took their case, to have women declared persons under the law, to the highest court of appeal, the Privy Council of England and won. Their accomplishments as individuals and as a group profoundly affected the working of Parliament and Canadian democracy. As a result of their efforts, women now have the right and privilege to be involved in all facets of public life. They were monumental groundbreakers for all women and for all Canadians.

Орися Сушко

In the 21st century, the internet is no longer a novelty. It has exploded into a daily tool for communication, information, study and entertainment. There are many of us for whom the internet has become an absolute necessity in keeping in touch with friends and colleagues, running businesses, and researching any topic of interest. It seems normal that such a dependency breeds a certain amount of concern. Will our children never experience the simple enjoyment of reading a book? Will they become slaves to computers, their minds numbing in the process? Will people stop talking to each other, as e-mail replaces conversation? Will great historical literature in its traditional form become obsolete? We must remember that we live in a world of constant evolution. We have progressed from cave painting to papyrus, from the written word to the printing press, from the typewriter to the computer keyboard. As we depart from old methods, we also gain new and exciting skills and tools. God did not give us the ability to advance technologically in order to render our traditions obsolete, only to enhance them.

Where literature is concerned, the internet is an incredible tool for distributing a plethora of classic prose and poetry across the globe. We can find everything from complete versions of holy scriptures, to poetry by our beloved Taras Shevchenko and Lesia Ukrainka. As these collections grow, and individuals and organizations take upon themselves to adapt great literature for the internet, it can only increase the amount of material available to the entire world. Of course we must always be mindful of the fact that, as with any source of information, it is up to us to make prudent decisions on their quality and veracity. Unfortunately, there will always be those who abuse this wonderful tool. So we can never stop thinking and exercising our judgement. If approached with care, the internet can only become another tool for the perpetuation of our cherished Ukrainian culture.

Оксана

RIDEAU HALL
OTTAWA

THE GOVERNOR GENERAL
LA GOUVERNEURE GÉNÉRALE

I am pleased to send greetings and congratulations on the 40th anniversary of the Ukrainian literary journal, *Promin*. With this milestone, members of the Ukrainian Women's Association of Canada both recollect the eventful years since 1960, and celebrate a culture that is more than 15 centuries old.

Over the decades, *Promin* has chronicled the achievements of women in art, literature, theatre, dance, and music --women who have drawn on the rich traditions of the homeland. Generation after generation, children have learned from their mothers the ancient faith, teaching and ritual of the Ukraine. From agriculture, to the professions, to business, to public service, Ukrainian women have been models for all Canadians who would overcome obstacles, strive for advancement, provide the next generation with the opportunities of a new land.

For 40 years, *Promin* has built the bonds of faith, family and fealty for readers throughout Canada and abroad, and I congratulate everyone who has contributed to making *Promin* the authoritative journal of extraordinary accomplishment by Ukrainian women in Canada.

Adrienne Clarkson

August 2000

Союз Українців Самостійників у Канаді
Ukrainian Self-Reliance League of Canada
National Executive Office

PATRON HIS BEATITUDE METROPOLITAN WASYLY (FEDAK)
Primate of the Ukrainian Orthodox Church of Canada

ПАТРОН ЙОГО БЛАЖЕНСТВО МИТРОПОЛИТ ВАСИЛІЙ
Первоієрарх Української Православної Церкви в Канаді

11-го вересня, 2000 Р.Б.

Редакція 'Промінь'
Гамільтон, Онтаріо

Слава Ісусу Христу,

Шановні пані Орися Сушко і пані Оксана Арсено.

З нагоди ювілею 40-ти ліття журналу 'Промінь.' Вітаю Вас, редактори, Орисю і Оксано, колишню управу, що рішили друкувати журнал для Союзу Українок Канади. 40 років тому СУК управа не тремтіла але поступала вперед. Глибокий поклін Вам.

Бувшим редакторам і працівникам журналу подяка за відданість для українського народу.

До теперішних редакторів, що довели журнал до такого високого рівня, лише можна сказати: 'Дай Боже здоровля і щастя продовжувати Вашу колосальну працю.'

З пошаною до Вас

Михайло Заліщук

Михайло Заліщук,
голова СУС

ТОВАРИСТВО УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ В КАНАДІ
КРАЙОВА УПРАВА
UKRAINIAN SELF-RELIANCE ASSOCIATION OF CANADA
NATIONAL EXECUTIVE
L'ASSOCIATION DES UKRAINIENS AUTONOME DU CANADA
EXECUTIVE NATIONALE
200 Limeridge Road West, Suite 106, Hamilton, ON L9C 7M7 - Tel: (905) 639-4425 - Fax: (905) 637-0771

Крайова Управа Товариства Українців Самостійників в Канаді вітає редакцію та всіх працівників журналу "Промінь " з 40-ий літнім ювілеєм журналу "Промінь ". Члени Товариства Українців Самостійників бажають щоб Промінь далше успішно розвивався для добра Союз Українок Канади.

Щасти Вам Боже!

Іван Юрійчук - Голова Микола Нечай - Секретар

We live in an era where people have visions and use them as blueprints for success. Over forty years ago, the National Executive of the Ukrainian Women's Association of Canada also had a vision. This was to publish a journal which would keep all the branches of "Союз" in full communication with each other. "Promin" was the result of these efforts and it has withstood the test of time as it enters it's 40th year of publication. On behalf of the National Executive of the Ukrainian Self-Reliance Association of Canada (TYC) and it's members, I extend sincere congratulations the editorial staff and to the Ukrainian Women's Association of Canada on the 40th Anniversary of Promin. This is a shining example for other organizations to follow. Best wishes for continued success in the future.

May God bless you all.

John Jurychuk - President Mykola Netchay - Secretary

СВІТОВА ФЕДЕРАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
WORLD FEDERATION OF UKRAINIAN WOMEN'S ORGANIZATIONS
FEDERACION MUNDIAL DE ORGANIZACIONES FEMENINAS UCRANIAS
FÉDÉRATION MONDIALE DES ORGANIZATIONS DES FEMMES UKRAINIENNES
NGO IN CONSULTATIVE STATUS WITH THE ECONOMIC AND SOCIAL COUNCIL OF THE UNITED NATIONS & UNICEF

Executive Office: 2118A Bloor St. W., Suite 206 ◻ Toronto, Ontario ◻ Canada M6S 1M8
Tel.: (416) 762-2066 ◻ Fax: (416) 536-0592 or (416) 762-2077 ◻ Website: www.wfuwo.org

11 вересня 2000

Вельмишановна Пані
Орися Сушко, Головний Редактор
журнала "ПРОМІНЬ"
Гамільтон, Онтаріо

Вельмишановна Пані Редактор!

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій пересилає Вам найщиріші вітання і побажання з нагоди 40-літнього ювілею Вашого журнала "ПРОМІНЬ".

Українська преса в діяспорі є важливим чинником нашої зорганізованої спільноти поза материком - Україною. Вона об'єднує і захищає від асиміляції. Союз Українок Канади - організація свідома своїх завдань, започаткувала 40 років тому видавання журнала "Промінь", який був і є не тільки розрадою для читачок, але й сповняє важливу ролю у збереженні нашої рідної мови.

На порозі нового етапу Видавництва "Промінь" бажаємо Вам якнайкращих успіхів та багато сили і витривалости на дальші роки!

Щасти Вам Боже!

З пошаною і щирим привітом,

О Соколик

Оксана Соколик
голова

Іванна КУшпета
секретар

Східня Екзекутива Союзу Українок Канади

З великою приємністю вітаємо Редакцію журнала „Промінь"
з нагоди 40-ліття існування.

Дякуємо попередним і теперішним редакторам за їх віддану працю,
яка довела до високого літературного рівня, за що ми всі повинні бути горді.

Бажаємо і надалі успіхів у Вашій благородній праці.
Нехай наш Промінь сяє на Многії Літа!

Маруся Венгер, Голова *Ольга Гуменюк, Секертарка*

Книжка

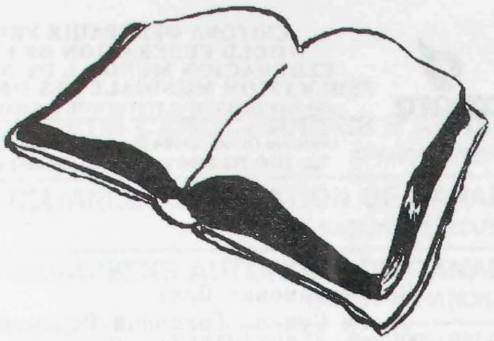

Богдан-Ігор Антонич

Оце вони: одна в обгортці сірій,
а інша чепурненька, наче пава.
І різний зміст: ця щира,
повна віри
і серця повна, писана горінням,
і кров'ю писана, а та важка
надумою і правд насінням,
хоча не раз буває і така,
що в гарний одяг...
вбрала зміст лукавий.

Чи журишся, радієш чи то мрієш
про краще Завтра,
чи шукаєш слова
науки у непевності й незнанні,
чи слів потіхи у журбі й ваганні,
чи теж, коли переливається
по вінця
снага юнацька, буйна, молода.

Чи журишся, радієш,
чи то мариш --
це завжди вірний, помогти
готовий,
наш друг, це наша радість,
це товариш
хвилин дозвілля і хвилин труда.
Побудник недокучний,
що з дрімоти
нас кличе, сонноші
й нудьгу зганяє;
це лік на ялове неробство наше
і на ледачість нашу, на турботи;
це лік -- але й суддя,
що нас картає.

Це теж скарбниця,
що у ній складаєм
не мій, не твій -- а скарб
усіх нас спільний:
горіння, прямування,
волю збірну
збірноти, що в ній суджено
нам жити,
народу мудрість і
натхнення квіти.

Це теж скарбниця, що
у ній знаходим
по наших предках спадок
віри й праці.
Це теж посол, що нас
охоче вводить
у тереми надбання інших націй...

.....

Усі відійдемо натруджені,
лиш слово наше й пам'ять
наших вчинків,
горіння і скорботи вічний слід
у ній записані й осуджені
триватимуть у невідомість
літ!

(Поема написана з приводу „Свята Книжки" в 1936 році.)

Подала Надя Пенюк, Гамільтон, Онтаріо

The Rise and Swift Fall of Cyber Literacy

In the early days of the information revolution, writers, readers and book lovers of all sorts ominously predicted that the rise of technology would spell the death of literacy. Then they discovered the word processor, and the typewriter went the way of the quill pen. Maybe technology wasn't so bad after all. When the literati discovered they could use modems to link their computers to networks and send their words flashing around the world, acceptance gave way to ecstasy. People began to speak of a new literacy.

Now the Internet, the network of networks that has become all the rage, is being hailed as a way to resurrect the epistolary culture that existed before the invention of the telegraph, telephone, and television. Well, for a while, anyway. It's true that the Net has opened up a world of correspondence to anyone who wants to participate. But all good renaissances must come to an end. To the true 'techies', there is something rather quaint about people using all this cutting-edge technology to communicate by pressing lots of little buttons with letters printed on them -- and then reading the results one line at a time. With fiberoptics and faster computers, bandwidth (the amount of information you can funnel through a line) multiplies, leading to the spread of multimedia technologies like digital video, audio and video teleconferencing. People who like to type at each other may again become like an endangered species as society sees the decline of textual literacy a second time. Some believe that electronic mail will be dead in the next decade -- that text will become little more than a device to annotate video communications.

While today most video teleconferences require expensive electronic gear and special rooms, the cost of digital video and audio is falling so rapidly that cameras and microphones will be standard components of office personal computers. Sending a snippet of video mail down the hall or across the country will be easier than tapping out a message on a keyboard. Will anybody want to send letters anymore?

It is some consolation to recall that literacy itself -- the old-fashioned, low-bandwidth kind -- arose from new technologies. It was the invention of the telegraph and the rise of the modern newspaper printing press that created mass literacy in the second half of the 19th century. In the 1850's, only 5 percent of the soldiers in a British military regiment could read, said Michael Hawley, a professor at the Media Laboratory at the Massachusetts Institute of Technology. By the turn of the century, the number had risen to 85 percent. "Since then, and with the advent of television, radio and telephone, we've seen measurable declines in textual literacy," he said.

Mr. Hawley sees the rise of computer networks as a powerful democratizing force, where everyone can contribute their useful bit. The Internet is instrumental in making that possible. But is a world in which everyone becomes a publisher -- whether of words or of images -- an ideal one? Carla Hesse, an associate professor of history at the University of California at Berkeley, sees the Internet -- with its millions and millions of electronic publishers -- as a throwback to the anarchy of the French Revolution. "Publishing in the traditional paper world is both a form of stability and also a fixed memory for our society," she said. We like to think we can put a certain amount of credence in what we read in a newspaper, magazine or book because it was written and edited according to some standards. The question, of course, is who gets to set the standards. French revolutionaries like Condorcet experimented with absolute freedom of the press during the first years of the Revolution. But after a deluge of anonymous publications of dubious veracity, the revolutionaries revised their dreams of totally deregulated, authorless free exchange. By 1793, Ms. Hesse said, legislation emerged to hold authors accountable for what they published. Today, she believes, the mistakes of the French Revolution are being repeated. On the Internet, it is possible to publish anonymously or pseudonymously and more widely than ever before. As a result, the responsibility for organizing information shifts from the writer to the reader. How can you know what to believe?

Some experts believe the next stage of the information revolution will be so cataclysmic that new forms of literacy will emerge. Several years ago, researchers at the Institute for Research on Learning, in California, found that when students from a poor neighborhood in East Palo Alto were given video editing tools, they could tell stories about their lives that they never would have been able to express in words. Some enthusiasts even speak, a little grandiosely, of a "post-textual literacy." "Clearly we're going to lose certain things and gain others," said John Seeley Brown, the director of Xerox's Palo Alto Research Center. "We're moving toward a new literacy. The typewriter shaped our current view of literacy. Now we're finding new computer tools that honour visual/audio thinking as opposed to textual thinking." Television is for a passive audience. Digital video, with vast possibilities for manipulating images, exercises the mind.

Excerpted from an article by John Markoff, from the New York Times, March 13, 1994

Нехай відгукнеться на рідне слово українська народна душа

„Поміж мовами ця мова, немов троянда поміж квітів"

З кінцем зими і наближенням весни в наші Чернівці завітало свято рідної мови. Такі свята-фестивалі наші сусіди румуни й молдовани проводять щорічно й закликають всіх розмовляти румунською мовою, бо, мовляв, „ви на своїй землі."

Наші зросійщені українці мовчать, хоча над нами вітає морок чужої мови. Нас задовольняє те, що ми найбільша в державі національна меншина.

Та ні ж. Не пора нам чужою мовою послуговуватись у своїй державі.

„Державною мовою в Україні є Українська мова." (Конституція України, ст. 10) - така тема фестивалю української мови, організованого Союзом Українок при підтримці обласної державної адміністрації.

Дехто дивується, чому девізом фестивалю стали слова з „Молитви до мови" письменниці Катерини Мотрич „Мово мого народу! Прости! Воскресни! Повернися! Возродися!"

Не дивуйтеся і не обурюйтеся, панове, бо мовна ситуація в Україні на дев'ятому році незалежності нашої держави надто тривожна і навіть небезпечна саме для державної української мови.

Незважаючи на законні підстави активно функціонувати в усіх державних установах і перш за все в Уряді, Верховній Раді, сфера вживання української мови в Україні звужується. Цей прикрий факт засвідчила Рада з питань мовної політики при Президенті України 25 січня 2000 року.

То що нам робити, коли нашою державою здебільшого керують антидержавники? Закон про мови, десята стаття Конституції для них ніщо. Нема кому спитати людину, котра влаштувалася на державну роботу, чи знає, а головне, чи визнає вона державну мову. Бо всі ці

„Любімо нашу українську мову, - промовив владика Данило, - спілкуймося, співаймо нею. Пам'ятаймо: наше серце розмовляє нею з Богом".

сімоненкі, вітренкі знають мову, але зневажають її. Антидержавникам прийшлося би уступити теплі місця не менш кваліфікованим спеціалістам, ніж вони, котрі люблять, шанують свій народ, свою державу, її закони, мову. Але цього ніхто не робить, бо в нас, бачите, демократія (іронія автора).

Тому на захист державної мови, а значить і української нації стають такі громадські організації, як Союз Українок.

За словами сучасної української поетеси Ліни Костенко, нації не від інфаркту вмирають, спочатку в них мову відбирають. Отже врятуємо мову -- врятуємо націю. У цій важливій справі нас підтримував голова Чернівецької державної адміністрації пан Т. Бауер.

Після урочистого, в супроводі військового духовного оркестру, покладання квітів до пам'ятників митців українського слова Тарасові Шевченку, Ользі Кобилянській, Ю. Федьковичу, за участю Високопреосвященніщого Митрополита Чернівецького і Буковинського Української Православної Церкви Київського Патріархату Данила, представників духовенства Української Греко-католицької Церкви, голови адміністрації п. Бауера, гостей і мешканців міста всі зібралися у найошатнішій залі нашого краю в Чернівецькому муздрамтеатрі.

Прикрасою фестивалю була і його чарівна емблема. Стигле калинове гроно, прикрашене синьо-жовтою стрічкою, яснілo на грудях всіх присутніх. У цьому теж є щось чарівне, притаманно українське, символічне. За українською народною традицією, кожну добру справу треба починати і закінчувати з іменем Божим. Під звуки церковних дзвонів разом з дітьми на сцену вийшов Митрополит Данило. З ласки Божої молитвою „Отче Наш..." розпочалося мовне свято. „Любімо нашу українську мову, - промовив владика Данило, - спілкуймося, співаймо нею. Пам'ятаймо: наше серце розмовляє нею з Богом".

Через затемнений зал владику супроводжує хлопчик із запаленою свічкою в руці до місця у ложі.

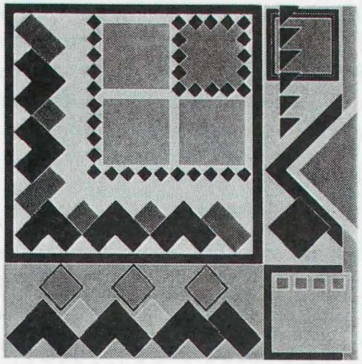

Дівчатка на сцені читають „Молитву за рідну мову" поетеси Марійки Підгірянки. Ведучі запрошують голову державної адміністрації пана Т. Баура для урочистого відкриття фестивалю. Звучить державний гимн України. Дівчинка з Путили, Яна Москалюк звертається до нас, дорослих, надзвичайно зворушливим поетичним словом і просить зрозуміти, що відбулося й відбувається з українською мовою, чому не можна зрікатися рідного слова.

Професор Чернівецького державного університету ім. Ю. Федьковича пані Надя Бабич свій дуже мудрий, переконливий виступ закінчує слова: „Не ми створили нашу мову. Вона створила нас. Якщо задзвонить дзвін у серці хоча б одного, хто зрікся своєї мови, це означає, що наші зусилля недаремні."

Лунали пісні у виконанні вокального ансамблю хлопчиків Чернівецької музичної школи *No. 4*, студентів Київської музичної академії, Чернівецького училища мистецтв імені Сидора Воробкевича, Донецької консерваторії, народних артистів України Павла Дворського, Богдана Сташківа, заслужених артистів Алли Кобилянської, Івана Дирчи.

Між художніми номерами виступали науковці, громадські діячі, професор Буковинської державної медичної академії п. Борис Мільков (Українська мова і наука), українська поетеса Галина Тарасюк, (Українська мова і засоби масової інформації, книгодрукування), підполковник Андрій Дідушко (Українська мова в Армії), гості з Румунії Ярослава Колотило і Іван Робчук (Українська мова у діаспорі), голова Єврейського культурного товариства Яків Тау (Українська мова і національні меншини).

Учасникам фестивалю прийшли вітання від голови Союзу Українок Америки Ірини Куровицької, голови Союзу Українок України Атени Пашко. Від імені уряду України, ради з питань мовної політики при Президентові України та від себе особисто фестиваль привітав віце-прем'єр - міністр України Микола Жулинський. „Важливо, щоб кожен громадянин України, незалежно від його національності, сприймав українську мову як мову своєї держави, мав би не лише бажання, а й потребу її вивчати", - наголошується зокрема в урядовому вітанні. Дай-то Боже!

„Не ми створили нашу мову. Вона створила нас. Якщо задзвонить дзвін у серці хоча б одного, хто зрікся своєї мови, це означає, що наші зусилля недаремні."

Голова Чернівецького відділу Союзу Українок зачитала звернення учасників фестивалю української мови в Чернівцях до президента України пана Л. Кучми, прем'єр-міністра п. В. Ющенка, депутатів Верховної Ради. Звернення нагадує урядові і владі України „про необхідність вжити заходів, котрі забезпечили б виконання конституційних вимог щодо розвитку і застосуванні України та передбачили б відповідальність перед законом за невиконання десятої статті Конституції України". Це звернення схвалене одностайністю оплесків учасників і гостей фестивалю.

Митрополичий хор (регент Любомира Мазурик) заспівав молитву за Україну Миколи Лисенка „Боже Великий, Єдиний".

Голова обласної держадміністрації пан Бауер у заключному слові підкреслив важливість такого свята і запропонував проводити його щорічно. Зал підтримав цю пропозицію бурхливими одностайними оплесками.

Чернівецький відділ Союзу Українок сподівається (і робить все для цього), що це свято „помандрує" по всій Україні й найперше, в східні та південні регіони.

Не може бути, щоб не відгукнулась на рідне слово українська душа народна.

Олександра Попелюк,
голова Чернівецького відділу
Союзу Українок

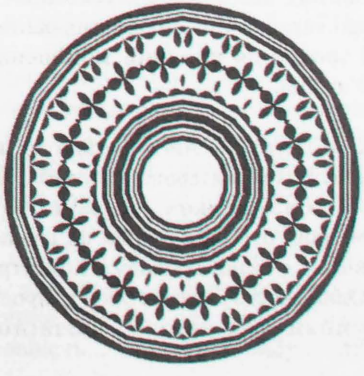

Жіночі Постаті
Women of Influence

Добр. Катерина Бублик народилася в мальовничій частині України - на Київщині, в родині заможного землевласника, котрий з приходом комуністів втратив все, що мав, та ще й був висланий на Сибір, а родину вигнали поза межі України.

Добродійка пережила жахливий голод, який малалітній дитині, був незрозумілий, хіба пізніше, коли приходилося поневірюватися по різних містах.

Жахливі роки другої світової війни, не були легкими і, щоб знову не попасти в загребницькі руки совєтів, прийшлося тікати до Німеччини, яка після закінчення війни сприяла росіянам повернути нас до „раю". Багато разів сл. пам. Богдан Панчук рятував біженців з цієї небезпечної ситуації.

Переїхали до Англії, яка на початку їх перебування очорнила українців, як злочинців (ком. партія), але з часом переконалися, що український народ працьовитий і зрозуміли причини залишення України.

Переїхавши до Англії, стало легше жити. Там Катерина одружилася з Петром Бубликом, котрий в 1952-му році був висвячений на священика і очолив громаду в Ковентрі. Однак через несприятливі природні умови для доні, за дозвілом Консисторії і підписом отця Василя Федака, приїхали до Канади, де отця Петра призначено на такі парафії: Тідор, Кемсак, Принс Алберт (Саск.), а потім до Ванкуверу (Б.К.). В 1981 р. отець і добр. переїхали до Торонто де

отця призначено як пароха Катедри св. Володимиа, де вони й проживають ще й тепер.

У всіх попередних містах де були на парафії, добродійка активно включалася в церковну-громадську працю при громадах. Організовувала українські й недільні школи та співала в церковнім хорі.

В 1957 році добр. вписалася до Союзу Українок Канади. У відділах в усіх згаданих місцевостях брала активну участь. Займала різні позиції в управах, наприклад як: секретарство і участь в різних комітетах.

Брала участь у з'їздах та конференціях Союзу Українок Канади і Союзу Українців Самостійників. Багато разів була учасницею і переводила панелні дискусії і виголошувала доповіді. Добр. Катерина також була делегаткою і брала участь у Соборах УПЦК.

На протязі довгих років добр. займалася різними поучаючими ділянками, як: навчання вчителів, приготування концертів, п'єсів і навчання на літних оселях.

В Провінційних Екзекувивах СУК займала різні референтури. Останнє - чотири роки була діяльна Крайова Референтка Шкільництва, часто подаючи поучаючі дописи до обіжників/журналу Промінь. Також перевела успішний літературний конкурс для молоді. Добр. обдарована великими здібностямиі і все готова допомагати де тільки потрібно. Цього року закінчила 45 років навчання в українській школі і на Курсах Українознавства.

Добр. була нагороджена: Митрополичою Грамотою Владикою Никанором; Союзу Українців Самостійників; Союзу Українок Канади; Онтарійським Урядом; Катедрою Св. Володимира в Торонто. Добр. безмежно вдячна за всі ці шанування її праці, і дякує Богові за допомогу. Також вдячна і згадує з приємністю всіх тих, з ким приходилося співпрацювати.

Life and Culture
Життя і Культура

Майбутність належить жінкам

„В світі відбувається зрушення. Патріархат губить свою силу. У світ знову владно входить Матріархат. Жінка все вище й вище піднімається по соціальним шаблям і залишає за собою чоловіків, які видихаються в поспішності за нею" (П'єр Берто, проф. Соціології Ліллільського Університету - Франція). Проф. Берто провів багато років досліджуючи зріст впливу жінок в нашому світі. Цей науковець уважає, що чоловіки вже видіграли свої ролю в суспільстві, але не хочуть цього визнати. „Жінки поступово починають займати все більш і більш відповідальні - керуючі становища, починаючи з хати і родини аж до верхів суспільної і наукової ієрархії (службової карєри)", каже проф. Берто у своїй статті в журналі „Прес". В цій статті він підкреслює, що в давноминулі часи жінка видігравала велику ролю в державному житті своєї країни, але через чоловічу амбітність (гордість) лишалася в затінку не одержуючи навіть заслуженої подяки, це було начеб-то непомітним обов' язком, як члена родини. Якщо заглянути в українську історію, знайдемо багато жінок державницького думання і кращих дорадниць своїм чоловікам чи синам (князям, гетьманам) у виришенні складних питань того часу. А за козачих часів, чи не лишалася жінка сама на хуторі, охороняючи його від нападу татар чи інших наїзників маючи лише челядь, що була в її диспозиції; виховувала дітей, дбала про господарку і то не рік і не два, бо знаємо, як часто козак навідувався додому.

„Спроквола, але невпинно розгортаються сувої минувшини. Ще не досить загострені пера щоб звеличити чарівних жінок Києва, Переяслова, Путивля, Галича, Новгороду, Пскова, Чернигова, Турова, Линська, Смоленська, Полоцька, Тмутаракані та інших міст. Не лише своєю красою і елегантністю зваблювали вони чужинців, а й своєю освітою і мудрістю" (Ірина Книш).

Досі найбільш прославлена княгиня Ольга, яка була мудріша за всіх мужчин. Згадаємо княгиню Всеволожську, яка намагалася помирити князя Володимира з князем Святополком для добра батьківщини й боротьби з її ворогами. Або доньку цієї Анни Всеволожої - синової Ярослава Мудрого - Євпраксія-Аделяйда, яка дивувала Захід ставши жінкою Цісаря Римської Імперії Німецької нації Генріха IУ не лише пишнотою багатства, але й своєю гордою вдачою, що зважилась на Соборі перед тридцяти тисячами при сутніх сміливо виступити в обороні Жіночої Чести (треба не забувати ролю жінки тих часів). А французька королева Анна - донька Ярослава Мудрого якою захоплювалися через її мудрість, хоробрість і войовничість, що дорівнювала найкращим мужам. Із плину часу виринає багато постатей не лише з літописів, а й з наших найдавніших пам'яток: билин, переказів, легенд, героїчних епосів, народних дум і пісень.

Віщі жони, княгині, що будували державу, змагали до її соборности, закладали Божі храми, манастирі, школи; лицарські подруги, провідниці уходницьких ватаг, козачки - вершниці, захисниці рідного краю й української правди, народниці, революціонерки, повстанки, військові бойовички - Амазонки XX Століття. Ці героїні, а їх було багато (імена їх у Божому записнику) простягають свої руки з могил до живих нащадків, щоб охоронити від зневіри, встояти в часи ворожої навали, бути самими собою та не загинути на глухих дорогах. Тому зараз як ніколи жінка в Україні мусить стати більш активною. Серед жінок України є багато науковців, є вроджені з державним талантом і не дивно, що на З'їзді Жіночих Організацій України було звернення до жінок України: „Соціяльно-політичне становище України залишається складним. Воно вимагає активізації демократичних сил на продовження процесу побудови громадського суспільства, подолання соціяльної апатії, почуття зневіри у правильність обраного шляху. Від нас матерів, учителів, хліборобів, робітниць, лікарів, від нас українок залежить доля наших дітей нашої держави! Тож гуртуймося до спільної тяжкої будівничої праці! Скрізь демонструймо свою витримку і терпеливість, оптемізм і жертовність... Недаймося ошукатися

тими, хто за демагогичним багатослов'ям і не реальними обіцянками приховує свої справжні, ворожі для України наміри - відновити в Україні знову тоталітарний режим, штовхнути у безодню громадянської війни, перетворити Українську Державу на провінцію Імперії: У другому зверненні до громадськости й ви борців, жіночі організації України виступили з заявою про створення передвиборчого блоку „Жіноча Рада України" з основиними принципами: „утвердження української державности на засадах незалежности, соборности, демократії й права; здійснення економічних реформ, правний захист населення, утвердження демократії, забезпечення та захист політичних, економічних, соціяльних прав та свобід жінок, державноправних гарантій для здійснення прав сім'ї, материнства, батьківства, дитинства; медико-екологичний захист населення, гуманізація суспільства шляхом підвищення рівня освічености та залучення громадськости до освоєння морально-етничних та культурних надбань людства". Для забезпечення цих пропозицій до Парламенту України треба надати більше місць для жінок і місць на відповідальні позиції в державі. Чого на привеликий жаль не маємо, хоч і пройшло вісім років існування України, питається якої? Жінки України змагайтеся за своє право здобути щасливу майбутність своїм нащадкам, зберегти їм волю і незалежність. Активно включайтеся в державну працю у всіх її галузях. Пам'ятайте, майбутність за вами!...

Наталія Кібець
Міннеаполіс, Міннесота

Жіночі організації в Канаді

Наше майбутнє в силі духа. Організоване жіноцтво на поселенні Канади займає унікальне місце в структурі діяльности громадських організацій. Жіноцтво згуртоване в жіночих організаціях С.У.К. (Союз Українок Канади), О.У.К. (Організація Українок Канади), Л.У.К.Ж.К. (Ліга Українських Католицьких Жінок Канади), Л.У.К. (Ліга Українок Канади) донесло релігійно-національні вартості у всіх провінціях укр. поселень Канади. Генезу громадського виховання бачимо у їх праці, бо цього вимагає релігійно-національне і культурне збереження українства на нашім поселенні.

Здобутки корисної праці понад пів століття організованого жіноцтва для добра укр. церкви, громади та канадської спільноти, знайшли повне признання у Канаді. Маючи обдарованих основоположниць-піонерок, які довгі роки стояли у проводі укр. жіночого руху в Канаді. Вони вибивались на передові позиції жіночих організацій громадських та суспільно-канадських, силою своїх здібностей, сильними характерами духу та важною прикметою послідовною працею.

Спільним стремлінням і спільною метою укр. жіночий рух в Канаді здобув численне членство, яке поборювало всі перешкоди, а силою життєвої організаційної енергії збудували жіночі організації тривкими і сильними.

Коли звертаємося до історії наших жіночих організацій, то наші основоположниці-піонерки мали сильну незламну віру у закріпленні кращого майбутнього. Вони переживали тяжкі випробовування в усіх сферах свого буття, релігійно-духовому, національному, культурному, економічному житті. Тому кожна заплянована дія в жіночих організаціях вимагала багато труду. Понад півстоліття сіяли атмосферу християнської любові, а прикладом багатогранної праці виховали кілька поколінь з укр. ідентичністю. Причинились до розбудови нашого релігійно-громадського життя в Канаді. Для піднесення рівня укр. жіночих організацій живим джерелом у процесі їхніх організаційних завдань було і є релігійно-національне виховання молодшого покоління наших; дітей і внуків.

Твердим фундаментом організаційної дії була і є родина, церква, організація, укр. громада та канадське суспільство. Ставши на цей фундамент будують почуття приналежності до українського народу і канадської суспільности. Вони постійно, терпеливо та послідовно вщіплюють в наше укр. довкілля історичну, релігійно-національну спадщину.

Докладають багато зусиль поставити укр. родину на високім християнськім п'єдесталі, знаючи, що родина є ядром людської спільноти

і підставова клітина національного організму. Свідомі також, що у родинах треба плекати елементи укр. духової християнської культури. А перед усім виростити їх у родинній атмосфері життя. Це прикмети любови, віри, милосердя, дбайливості і толерантности.

Найважнішим завданням у плянах організаційної праці є завжди дбати за укр. освіту і науку морально і матеріально, помагати рідним школам, цілоденним школам, курсам українознавства, приділювати стипендії студентам, та сприяти укр. книжковим виданням.

Нашим членкиням жіночих організацій присвічує Божа заповідь „Любов ближнього". Вони широко розвинули харитативно гуманітарну працю, яка вникала завжди в національне життя громади. Сприяють проектам молоді, дітям тут родженим, 3 - 4 покоління і таким чином скріплюють їхнє зацікавлення нашою культурою. Тоді вони є в повнім душевнім зв'язку з нашим народом.

Жіночий рух стремить, щоб грядуче покоління було тим здоровим паростком, що має зберегти і далі розвивати нашу релігійно-національну субстанцію в Канаді. Мета організованого жіноцтва є довести до відома молодшому поколінню, що вони є потрібні і співвідповідальні за релігійно-громадську працю. Наше жіноцтво у своїх організаційних плянах праці не користується гучними фразами, а конкретними ділами.

Знають, що сучасне покоління є творчим поколінням, та на міжнародній трибуні має нагоду здобути високий престиж для укр. громади, а при тому виростити своє укр. організаційне „я".

Всі жіночі організації в Канаді стараються, щоб їхня праця зродила як найкращий овоч у нашій укр. громаді. Дбають про розвиток укр. мови, обрядів, традиції і звичаїв. Ці дари нашої культури доносять відгомін найдавніших віків, переказують історію нашого народу і будують живу реакцію у довкіллі. Саме тепер інтереси укр. громади, вимагають вивінувати укр. молоде покоління справжніми релігійно-національними вартостями, які є також загально людськими. Також зміряють виховати як найбільше релігійно-громадських провідників на нашім поселенні. Свідомих, активних у яких було б достаточно сили бути вірними Богові, укр. народові та Канаді.

Велику частину організаційної праці наше жіноцтво спрямувало на розвиток економічної ділянки нашого життя. У відданій, тяжкій праці збудовано мережу укр. церков, шкіл, громадських домівок, домів опіки для старших та фінансових інституцій. Всі вони вивінувані гарним укр. мистецтвом та сучасними технологіями. Ці матеріальні укр. здобутки мають велике значіння для творення укр. середовища.

Майбутнє показує, що грядуче покоління можна вдержати при національнім корінні, яке буде діяти на міжнароднім відтінку як амбасадори укр. інтересів. Членки ні наших жіночих організацій мають велику культурну мудрість життєвого досвіду у всіх ділянках нашого життя. Серце їх сповнене любови, віри та надії, а силою свого таланту, зацікавлень здобудуть свої завдання та проекти з кличем: „За зв'язок поколінь".

Жіночі Організації належать до К.У.К., Комітет Українок Канади, є зв'язком поміж усіми українськими жіночими організаціями, координує їхню працю, узгіднює їхні пляни праці у загально-громадській ділянці.

Жіночий Рух на поселенні Канади творить здорове, змістове життя і дбає про загальне добро. Їхня праця пов'язана з минулим і з сучасним і кладе основи на майбутнє.

Всім жіночим організаціям
Щасти Боже!

Ірена Вжесневська, членка ЛУКЖ
Торонто, Онтаріо

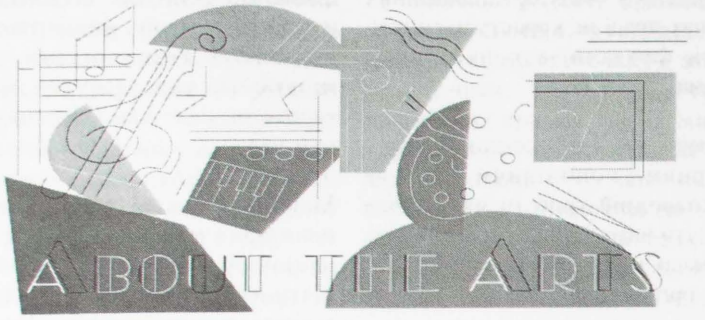

Сила що криється в наших народних піснях визначний композитор Лев Миколаєвич Ревуцький, 1899 - 1976

Л. М. Ревуцький -- композитор, доктор наук мистецтвознавства, дійсний член Української Академії Наук, народився 20-го лютого 1899 р. в селі Іржавець на Полтавщині в учительській музичній родині. З дитячих років, ще в родинному оточенні, він полюбив народню пісню. Батько його добре грав на скрипці, мати - на фортепіяні, в родині часто влаштовували домашні концерти, насичені народніми піснями. Це все створювало музичне довкілля, що мало великий вплив на творчість молодого Левка.

Початкову музичну освіту одержав він від матері. Пізнійше вже в Києві він вчився у Музичній Школі Миколи Лисенка. Його любов до української народної пісні поглибилася під впливом концертів та всього комплексу життя тодішнього Києва, а найбільше підчас науки в школі М. Лисенка.

Після смерти Миколи Лисенка, Ревуцький продовжує вчитися на фортепіяні і в той час він вже компонує свої перші твори і сольоспіви. У Київській Консерваторії доповнює свої знання з науки композиції. Саме тоді він написав одну частину своєї „Сонати", і „Три Прелюдії", два фортепіянові концерти з оркестрою. Відбував службу в армії, коли повернувся вчителював у м. Прилуках у музучній школі та працював над інструментацією Першої Симфонії та писав хорову з оркестрою Кантату „Хустина".

1924 р. Ревуцький був запрошений до Києва на працю в Музичнім Драматичнім Інституті ім. Миколи Лисенка як професор диригенсько-хорового відділу, відтак провадив клясу композиції.

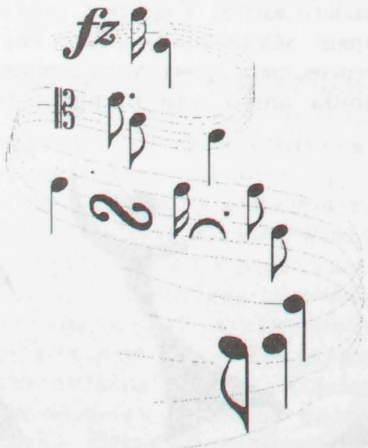

Лев Ревуцький опрацював багато народніх пісень, історичних, козацьких, дитячих, а також пісень із західньо-українських земель, зібраних у збірку „Галицькі Пісні". Ці пісні, зокрема стрілецькі, принесла Українська Галицька Армія на Надніпрянщину, де вони скоро спопуляризувалися.

З хорових творів на слова різних авторів треба відмітити: „Хустина" -- кантата для мішаного хору, солістів та оркестри; „У перетику ходила", „Ой чого ти почорніло", „На ріках круг Вавілону" -- все це на словах Шевченка; „Наша пісня", „Орлина сімя", „Гукайте їх", і інші опрацьовані для дво - три і чотири голосних хорів. Творчість Л. Ревуцького така різноманітна, що є що вибрати для слухача і програми.

Л. М. Ревуцький -- один з перших композиторів, що створив більші інструментальні композиції, виповнюючи тим прогалину, яка існувала до того часу в українській музиці. У 1918 р. постала його Перша Симфонія (а-дур), у 1927 р. - Друга Симфонія (на базі українських народніх мелодій). Цей твір мав великий успіх і був нагороджений першою премією на Конкурсі в 1927 р.

Друга Симфонія Л. Ревуцького -- це один з найкращих творів українського симфонізму. Вона відзначається народністю і національною своєрідністю тематики і музичної мови, дозрілою майстерністю та досконалістю форми. Її виразна образна музика передає найглибші почування людини. Основний тематичний матеріал -- питоменні українські пісні. (Зі збірника „Українські народні мелодії", К. Квітки, Київ, 1929).

Вперше виконано 2-гу Симфонію в концерті Української Державної Філармонії в Харкові, під дири-

гентом А. Рудницького. Цей блискучий твір викликав пильну увагу з боку державної контролі мистецтва і зазнав кілька переробок, після чого, дуже спрощений.

„Козачок" для симфонічної оркестри, два фортепянові концерти, струнний квартет, етюди, прелюдії, сонати і малі фортепянові пєси для молоді, твори для різних інструментів (скрипка, чело, гобойка, клярнет), музика для фільмів -- доповнюють багатогранність творчости Л. Ревуцького.

З 1927 р. почалося наполегливе переставлення українських мистців на соціалістичні рейки. За той час Л. Ревуцький написав не багато творів на замовлення -- основною його працею була педагогічна. Бувши довголітнім музичним педагогом, Ревуцький виховав і вивчив багато музик з молодших поколінь, які йдучи його слідами мабуть поклали не одну мистецьку цеглину в будівлю української музичної культури.

ВІСТІ - журнал музичного та мистецького життя, XII, 1964
Подала Галина Мельсник-Марко

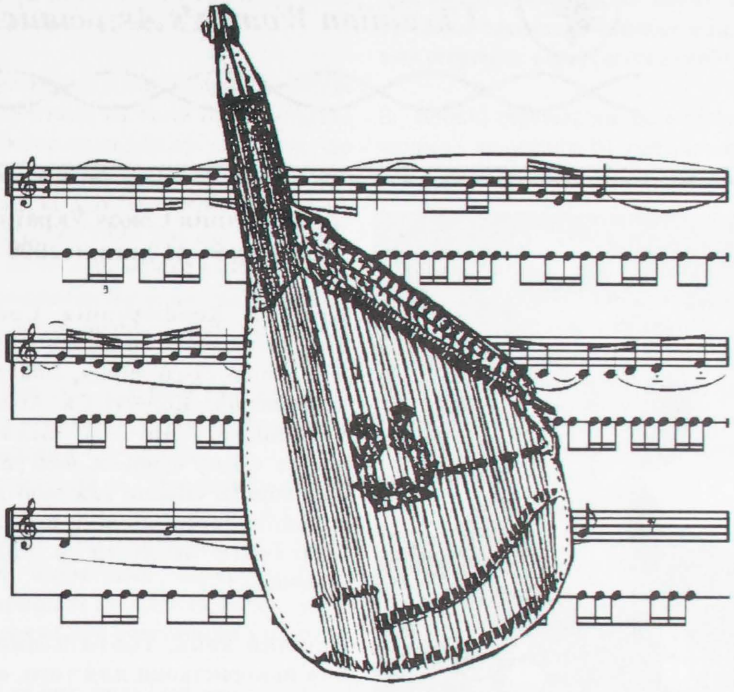

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative in Canada, Ukraine or any other country. A card will be enclosed acknowledging your gift. Use this form for a new or renewed subscription as well.

Gift _____ New Subscription _____ Renewed Subscription _____

Name _____

Address _____

City _____ Province _____ Country _____ Postal Code _____

If GIFT indicate from whom _____

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for _____ year(s) at $20 ($25) a year

Canada - $20 a year, Other countries - $25 a year - В Канаді - $20 на рік, В інших країнах - $25 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Ukrainian Women's Association of Canada

Sonja Bejzyk, National President UWAC
Соня Бейзик, Крайова Голова СУК

Місяць жовтень призначений на відзначення Свята Книжки. Отож заохочую всіх звернути особливу увагу на друковане слово, не тільки в цьому місяці, але постійно. В друкованім слові знаходиться все те, що потрібне для здорового корму нашого духовного і фізичного життя. Різноманітні теми уводять нас в історію в сучасне і майбутнє. Заохочуймо нашу молодь до читання, що сильно допоможе їм розвивати своє знання різнородних тем.

У Вістях з Централі цього місяця поміщуємо допис про Крайову Конференцію СУК, щоб поінформувати Вас про хід програми та вислід дискусій.

Соня Бейзик, Крайова Голова

Конференція Союзу Українок Канади, 9 - 11 липня, 2000 р.

Крайова Конференція Союзу Українок Канади відбулася в днях від 9-го до 11-го липня, 2000 р. в приміщеннях Колегія Св. Андрея у Вінніпезі, Манітоба. Біля 80 членок Союзу прибули, щоб разом обговорити справи важливі для успішної організаційної праці та відзначити 40-ліття журналу „Промінь".

Перший день, тобто 9 липня був використаний для того, щоб відвідати дві художні вистави. Перша, це вистава Квіти Біблії (проєкт УПЦК і Пров. Екз. СУК Альберти) в Асінабойн Парк а друга вистава Ікон (проєкт комітету Другого Тисячоліття Християнства УПЦК) в приміщенні УМК-СУК Манітобської Філії . Членки з приємністю оглянули ці чудові вистави. Після того учасників конференції перевезено автобусом до річки Асінібойн де чекав на них пароплав на якому була подана смачна вечеря підчас прогульки по річці. Цей приємний вечір дав членкам нагоду разом повеселитися і краще познайомитеся. Вечір закінчився загальним співом народніх пісень та залишив по собі чудове враження.

В понеділок рано крайова голова СУК, Дос. Соня Бейзик відкрила конференцію щирим привітанням присутніх та попросила добр. Юстину Лучак провести молитву, яку всі разом проспівали, а опісля вшановано пам'ять покійних членок. Голова щиро привітала присутніх, подала інформації про програму конференції та повідоми ла про найновіші проєкти централі СУК, як „скорочену історію СУК в панелях" і „Молитовник для дітей". В своїому слові голова підкреслила важливість працювати дружньо, пильно і совісно.

Тема першої сесії була „Розвиток провідництва", якою провадила добр. Юстина Лучак. Оформлено групи для дискусії, які обговорили питання, „спільних зацікавлень по відділах". Добр. просила, щоб членки приступали до тем позитивно.

Після призначеного часу членки по черзі оповіли про позитиви різноманітної праці по відділах, що включало між іншими слідуючі: влаштування Буковинського Вечора; видання куховарських книжок; плекання дружності; шанування заслужених членок; допомога Укр. Музею Канади СУК; фінансова поміч Укр. Амбасаді в Оттаві; праця із СУМКівцями - молодшими і старшими; Недільні Школи; фінансова підтримка церкви; закуплення речей для церкви; співпраця із церковними громадами; проєкт нового Престолу для церкви; поміч Україні; проєкт вироблення накривила (quilt); культурна діяльність; медичні книжки для України; підтримка Променя; відвідування хворих;

здобуття фондів різними проєктами; співпраця з організаціями, які входять в склад СУС.

Голова подякувала добр. Лучак за добре зорганізовану і надзвичайно цікаву програму.

Після перерви на обід голова представила членок крайової управи та передала проведення пообідної сесії Валі Ноузварті. В панелі брали участь: отець Корнило Зубрицький, бувший голова централі СУМК-УПЦ; Маріянна Маковська, крайова референтка СУМК централі СУК Олена Ґерраті, провідниця молодшого СУМК у Вінніпезі і Сера Бекіер надійна молода провідниця яка була представлена в числі Променя за місяць червень, 2000 р.

В своїй доповіді о. Зубрицький взяв за приклад 70-апостолів Павла і Тимофія. Тобто, давати молоді віповідальність, любовно виховувати, пестити (cherish), заохочувати до змагань до цілей (goals to reach), не недбувати Богом даних талантів, позитивна дисципліна. Наше середовище для виховання дітей дуже небезпечне. Вже друга генерація є дуже розвинені - компютори, інтернет не все мають позитивний вплив. Потрібно охороняти дітей від того світу. Собор 2000 нашої Церкви напевно залишить довготривале враження, особливо на молодь.

Маріянна Маковська докладно представила структури і працю СУМК. Потрібно інтенсивно працювати з молоддю - дораджувати їм але також давати їм нагоду виявляти свої здібності. Потрібно бути з ними і підтримувати їх проєкти.

Олена Ґерраті розповіла про працю молодшого відділу СУМК при Катедрі Пресвятої Трояці у Вінніпезі. Цей відділ є дуже діяльний і на минулому крайовому зїзді був нагороджений за свою працю вручення їм трофею, який подарувала родина Базюк.

Сара Бекіер в гарно приготовленій презентації на тему Провідництва підкреслила силу любови до Господа Бога і один до одного. Сказала, що "leadership is service", "everything from god and from love", "to serve is to service God", "provide opportunities for us and we will do it", "be active members and role models for us", "support us", "provide resources", "ask God <Боже, що я можу зробити>". Сера висвітлила прозірки з праці яку вона зорганізувала і провадила підчас літа для потребуючих дітей (понад 700 їх). Закінчила все заспівавши релігійний гімн. Присутні були зворушені до сліз та нагородили молоду Сару повстанням з місць.

Після цих доповідей присутні були розділені на 4 групи які відбули окремі дускусії на 4 теми. Ці дискусії тривали до кінця пообідної сесії. Тогож вечора відбувся величавий бенкет з нагоди 40-ліття Променя, про що написано окремий допис.

В своїому вступному слові у вівторок рано голов централі СУК зауважила, що коли говоримо чи пишемо про СУК в англійській мові потрібно вживати слово "association" а не "organization". Слідувало представлення звітів із дискусійних груп на теми слідуючих питань.

1. How can we as UWAC members further build confidence and leadership in our youth (СУМК) future leaders?
COMMENTS: provide opportunities; СУМК badge program; chose own programs; plan agendas; guide; parents to be role models; encourage participation; opportunity to prove themselves and acknowledge their accomplishments; ask youth for advice and opinions; encourage summer immersion programs; expect accountability.

2. Should organization be strictly a) women's association b) men's association c) both genders?

COMMENTS: UWAC goals and objectives unique and should remain as is; UWAC is visionary/positive; need to develop marketing skills; utilize technology; work cooperatively with TYC in various common projects; continue participating in community organizations, such as Council of Women.

Note: Members were reminded that UWAC has their own web site which is www.infoukes.ca/uwac/, national president Sonja Bejzyk's e-mail is uwacpres@hotmail and promin@primus.ca is Promin's e-mail address.

3. What role should our clergy play in developing leadership within our Church, UWAC organizations?

COMMENTS: guidance, facilitate planning and networking within parish; provide encouragement; encourage clergy to educate new clergy and dobrodijky about CYC family; be a good example; educate re spirituality and cultural identity; be available to speak at meetings on religious topics; request St. Andrew's College to include History of CYC in their curriculum.

4. How can we make use of the leadership qualities already developed in our youth to augment our UWAC associations.

COMMENTS: assume they have those qualities; provide role models; assign specific duties; respect individual talents; assist in organizing choirs,

performing groups; provide constructive criticism; involve in projects, such as cultural events, recycling, maintenance, etc.; utilize their knowledge of technology; praise.

Голова централі склала подяку Валі Нозеворті за примірне переведення програми а учасникам за їх цікаві і корисні поради.

Слідувала нагода на загальні питання та внесення сугестії на відзначення 75-ліття СУК в 2001 р. У висліді дискусії пропоновано між іншими: видати брошурку; приготовити мапу Канади зазначуючи де льокуються відділи СУК (подати також до нової панелі); навязати тісніший контакт із Союзом Українок в Україні та запросити їх голову на крайовий зїзд; інформувати про працю КУК; створити Дяківську Асоціяцію, щоб помогти церкві.

В своїому заключному слові Соня Бейзик сердечно подякувала присутнім за їх активну участь в усіх дискусіях та побажала всім щасливого повороту домів. Конференцію закінчено приємним сплетенням рук членок підчас співання „Де згода в родині".

Приготовлено із допомогою протоколу рек. секр. СУК Валентини Мулик-Луцик

БЕНКЕТ З НАГОДИ 40-ЛІТТЯ ПРОМЕНЯ

Соня Бейзик, Орися Сушко, Наталія Когуська, Марія Ткачук

Валентина Мулик-Луцик вручає дарунок Наталії Когуській

Бенкет з нагоди 40-ліття органу СУК, журналу „Промінь" під керівництвом голови Крайової Управи СУК Соні Бейзик відбувся дуже успішно. Митрополит Василій, Владика Юрій, велика кількість духовенства з добродійками, бувші голови централі СУК і голова СУС, своєю присутністю звеличали бенкет на якому було присутньо о коло 150 гостей.

Крім привітів і мистецької програми головна редакторка Променя, Орися Сушко виголосила надзвичайно цікаву і змістовну доповідь за що присутні висловили подяку повстанням з міст. В своїй доповіді п-ні Орися представила історію росту журналу підкреслюючи його важливий вплив для української громади. Рівнож віддала честь і пошану довголітній редакторці Наталі Когуській кажучи, що вона була серце і душа нашого журналу. Доповідачку представила Оля Ковальчук.

Головною атракцією програми було вшанування редакторок Променя. Теперішніх редакторів Орисю Сушко і Оксану Арсено представила добр. Юстина Лучак. Про бувших говорила Валентина

Мулик-Луцик. Вона представила Олену Гринь і також Марусю Зурек-Тарновецьку. Особливу увагу присячено першій та довголітній редакторці Наталії Когуській. Присутні повстанням з міст і гучними оплесками вшанували цю нашу заслужену діячку. На спомин цього вечора всі редакторки були нагороджені картиною (print) Василя Курилика "The Second House". Важливою подією підчас бенкету було представлення найновішого видання СУК, ілюстрованого молитовника для дітей „Приятель Дітей", "Children's Companion". Марія Зайцев виголосила змістовне слово про важливість Молитовника.

Кінцеве слово і подяку виголосила Галина Майба. Молитвою і Благословенням Блаженнішого Митрополита Василія було закінчено цю надзвичайно цікаву і приємну імпрезу.

Валентина Мулик-Луцик

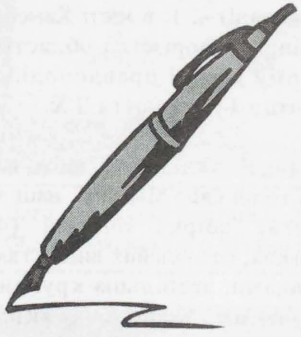

Letters to the Editor

Хвальна Редакційна Колегія Журналу Промінь!

Вітаю всіх Вас з нагоди сорокліття журналу Промінь і бажаю Вам щастя, здоров'я і сили продовжувати Вашу таку корисну працю на майбутнє.

Остаюсь з пошаною
Євенія Лехкодух,
Васетена, Альберта

До Редакції журналу Промінь
Вельмишановна Пані Редактор

Щиросердечно вітаю Вас, пересилаю побажання щедрих Божих ласк у Вашій багатогранній такій важній редакторській праці, яка у великій мірі причиняється до розвитку українського жіночого руху на нашім поселенню в Канаді. Ви завжди торкаєтеся релігійно-національної тематики, подаєте цікаві інформації з української культурної спадщини, громадської а дуже важне, що Ваш журнал дає змогу для дружнього звязку організованого жіноцтва.

Я, як читачка висловлюю щиру вдячність усім членам Вашої редакційної колегії за справжній скарб для нашого організованого жіноцтва.

Вітаю Вас з ювілеєм!

З щирим привітом читачки
Ірена Вжесневська, член ЛУКЖК
Торонто, Онтаріо

Promin,
Hamilton, Ontario

Congratulations on your 40th Anniversary. I have been a subscriber from the first issue. Wouldn't be without it. Enclosing a donation of $40.00

Alice Markowski
Meacham, Saskatchewan

Дорогі Пані:

Висилаю Вам чека в сумі $40.00 з нагоди 40-ліття Променя, котрого я дуже люблю читати.

Бажаю Вам всього найкращого, а головно хай Бог допомагає у Вашій праці та, щоб Вас обдарував добрим здоровям. З пошаною до Вас

Марія Боднарчук Манюк
Сурій, Б. К.

Хвальна Адміністраціє!

З нагоди 40-ліття журналу СУК, Промінь, з приємністю вітаю редакторів, Шановних п-ні Орисю Сушко і Оксану Арсено і Редакційну Колегію.

Висловлюю якнайкращі побажання на будуче.

Марія Білоус
Референтка Промена вже 36 років
Дафин, Манітоба

Убори Голів з України: Скитські і Народні

Онтарійська Філія Українського Музею Канади Союзу Українок Канади (ОФУМКСУК), приготовила нову виставку під назвою „Українські і Головні Убори Від Селянина До Князя". Елєгантне відкриття в музейному приміщені, яке міститься в Інституті Св. Володимира при 620 Спадайна Авеню в Торонті, відбулося в п'ятницю, 31 березня 2000-го року, в 7:00 годині вечора. Марійка Керкговен, куратор і завідувач збірки Музею Для Текстилів в Торонті, відкрила виставку двома цікавими спостереженнями із свого професійного досвіду, а саме що велика кількість народів у світі накривають голову від дитинства і що більшість людей є незадоволені виглядом свого волосся і тому творять більш чи менш дивовижнє покриття голови, диктоване кліматом, релігійними обрядами або соціяльними обставинами.

З першого погляду видно що виставка цікаво охопила різноманітність уборів голів чоловіків і жінок з різніх часів, районів і соціяльних верств суспільства-князів, гетьманів, дворян, козаків, міщан і селянських господинь і господарів. Всіх разом експонується 104 покриття голови. Як заголовок вказує, на виставці можна побачити корони, вінки, очіпки, шапки, перемітки, капелюхи і кораблики, велику збірку експонатів яку доповнила куратор музею, Галя Ключко, за останніх два роки. Під надхненним проводом куратора, яка докладно досліджує всі деталі, талановиті і віддані панідобровільниці при музею, з великим ентузіязмом творили реконструкції покриття голів українських людей в давнині і в більш сучасні часи: Г. Ключко, Н. Ключко, М. Когут, Н. Кулик, Б. Лемішка, Г. Лунич, Т. Николишин, А. Ониськів і Л. Сумик. Але вони мабуть найбільше зосередились над весільними вінками і шапочками, які своїм кольоритом, деталями, вигадковістю і різноманітністю звертають на себе особливу увагу. А. Кульчицька із Чікаго та І. Петровська з Оттави прислали свої реконструкції народнього покриття жіночої голови.

З поміж варіянтів весільних вінків особливо викликує подив глядача маєстатний буковинський весільний вінок із села Вашківці (2). Цей вінок виконали з кораликів, стяжок, герданів і золотих шнурочків талановиті руки Галини Лунич і Анни Ониськів з Торонта. Випрацьована детальність, якість роботи і подібність до джерельного предмета дійсно заслуговує на подив і сердечні ґратуляції паням які воздвижили цей твір. Але цей весільний буковинський вінок на себе звертає увагу ще чимсь іншим -- а саме подібністю у формі, стилі і величині до скитського „калатоса" (1) -- святочного убору голови багатої жінки, правдоподібно дружини скитського ватажка з передхристіянських часів. Золоті оздоби у формі вирізблених трикутників і квадратиків нашитих на „калатосі" (шапці) з червоного сукна, були знайдені в кургані (скитській могилі) ч. 1, в місті Каменка на Дніпрі, Запорізська область в 1986-ому році, і правдоподібно походять з 4-го століття Д.Х.

Дивлячись дальше на виставку уборів голів ОФУМКСУК, наш зір притягає збірка очіпків (4), маленьких, оздоблених вишиттям і нашивками, здебільша круглих, плитеньких шапочок якими заміжні жінки в Україні накривали голову. Ці очіпки носились в дома просто зверху волосся, але як господиня виходила з дому то по очіпку вязала перемітку, рантух або хустку, а якщо була дворянка то на очіпок клала більшу шапку, часто оздоблену футром і дорогоцінними припинками (боршками).

І ці очіпки нам нагадують скитські елєгантні круглі жіночі шапочки (3), часто вишиті золотими нитками і оздоблені прикрасами із золота у формі рослин, котячих голівок і дівочих лиць. Така скитська шапочка була знайдена в Україні в Татіянівській Могилі, в місті Орджанікідзе, Дніпропитровська область, в 1986-ому році, і правдоподібно походить із середини 4-го століття Д.Х.

Убори голів скитських жінок з

України можна було бачити в Монтреалі на прекрасній археологічній виставці під назвою „Скарби із Степів України". Цю виставку елєгантно і модерно придставив Монтреальський Музей Археології та Історії -- Пуант а Калєр (листопад 1998 - лютий 1999), охоплюючи приблизно 20,000 літ людського життя на терторії сучасної України, включаючи цивілізації ловців мамутів Камяної Доби Пелеоліту (35,000 - 9,000 літ Д.Х.), господарів Трипілля Неоліту (9,000 - 2,500 літ Д.Х.), катакомбної культуру Віку Доби Бронзи (2,500 - 1,000 літ Д.Х.), кінних племен Кімерийців (900 - 700 літ Д.Х.), Скитів (700 - 200 літ Д.Х.) і Сарматів (200 літ Д.Х. - 100 літ П.Х.) і аж по грецьких поселещ на північному побережжі Чорного Моря (700 літ Д.Х.). Глядачі подивляли прекрасні, високої якости і дуже цінні експонати -- музичні інструменти із мамутової кості, посуд, знаряддя, зброю, скульптури, вбрання, золоті прик-раси, регалії вожджів і навіть пи-санки 12 - 14 тисяч років старі, які представляли коріння нашої культури з далекої давнини. Виставка реклямувала Україну як старовинну землю яка в собі зберегла впливи багатьох культур і яка, за словами французького Професора Вероніки Шільц „поклала підвалини західньо европейського суспільства і тим самим нашого". Цю унікальну світового значіння виставку варто було оглянути і збагнути історичну вагу нашого походження як Українці.

Загальний Вид Виставки „Українські Головні Убори" в Онтарійській Філії Українського Музею Канади Союзу Українок Канади в Торонті

Частина скитських експонатів на виставці „Скарби із Степів України" в Монтреальському Музеї Пуант а Калєр.
Всі експонати із щирого золота, знайдені в Братолюбовському кургані, село Олгівно, на Херсонщині, в 1990-му році. Дата 500 літ Д.Х.
Зі заду золоті прикраси для жінок і мужчин. По середині і з переду:
1. Фіял-Чаша із 6-ох голів коня
2. Ритуального Кия Наверша із вибитими звірами-львами, биками, кіньми, козами і оленем.
3. Ріг до пиття, золото і срібло із чорною керамікою.

Після оглядин „Скарбів із Степів України" наші очі змінюються, набирають більшої глибини зрозуміння споріднення сучасного з минулим. Це явище ми переживаємо коли ми оглядаємо ужитково-прикладні, фолькльорні та історично-соціяльного походження експонати уборів голів (8 - 20 століття П.Х.) на виставці ОФУМКСУК. Подібність у стилі і вжитку наших народніх уборів голови до скитських експонатів із курганів (могил) України перед нами ставить питання: Чи тубільці українських земель наслідували стиль і вбрання наїздників із далекої Азії, чи може Скити, при-

Скитські і Українські Покриття Жіночої Голови:

Калатос - святочний убір голови багатої скитської жінки, 4-те століття Д.Х., знайдений в кургані Дніпропитровської Області в 1986 р.

Весільний вінок із села Вашківці, Буковина, кінець 19-го - початок 20-го століття, реконструкція Українського Музею Канади (О.Ф.) С.У.К.

Два колотоси і діядема скитськихх жінок із 4-го століття Д.Х., найдені в кургані Дніпропитровської Області в 1986 р.

Очіпок Української молодиці із Полтавщини, 19-те століття, реконструкція Українського Музею Канади (О.Ф.) Союзу Українок Канади

їхавши на українські землі, почали наслідувати стиль вбрання наших питомних Україні племен? Хто з кого копіював? Ми на це питання ще немаємо відповіді, але мусимо увважати щоб не за скоро віддати признання за творчість і красу чужим а не нашим предкам.

„Скарби із Степів України" викликали таке велике зацікавлення скитським золотом із курганів України (яких ще є 40,000 до розкопаня), що велика виставка із музеїв України, під назвою „Золото Кочовиків - Скитські Скарби із Стародавної України" об'їжджає Сполучені Штати Америки, Канаду і Францію, і буде в слідуючих музеях: Сан Антоніо Мюзіюм ов Арт (Тексас) листопад 1999 - січень 2000, Валтерс Арт Ґелері (Балтімор, Мд.) березень - травень 2000, Лос Енджеліс Каунті Мюзіюм ов Арт (Каліфорнія) липень - вересень 2000, Бруклин Мюзіюм ов Арт (Ню Йорк) жовтень 2000 - січень 2001, Роял Онтеріо Мюзіюм (Торонто) лютий - квітень 2001, Нелсон-Аткінс Мюзіюм ов Арт (Кензас Сіті) травень - серпень 2001 і в Ґранд Палей (Париж) вересень - грудень 2001. Головою організаторського комітету цієї виставки є Перша Леді Америки - Гіларі Родгем Клінтон. Тут побачите ще більше скитських уборів голови і ще більше будете мати що порівняти з експонатами виставки українських уборів голів Онтарійської Філії Українського Музею Канади Союзу Українок Канади, яка триватиме до березня 2001-го року.

Ґратуляції Пані Клавдії Микитюк, голові філії музею, і всім які працювали над цією цікавою виставкою. Ви оглядатиме княжі, гетманські, козацькі, городські, селянські, військові, жіночі, дівочі, зі заходу і зі сходу України, більш давні і більш близькі покриття голови, ви зможете порівняти із скитськими і дійти до власного рішення про їх походження. Але яке б ваше рішення небуло, то пережиття і досвід із обох виставок збагатить свідомість і зрозуміння, та принесе велику радість із краси і багатства нашої української культурної спадщини.

Варто відвідати обидві вийняткові виставки. Знайдете дорогу до далекого минулого і зустрінетеся з чимсь дуже рідним, близьким і сучасним у вашій душі.

Анна Троян
Референт Дослідів,
Український Музей Канади (О.Ф.)
С.У.К.
Заст. Голови,
Рада в Справах Культури
Світовий Конгрес Українців

e-mail: athensptg@netaccess.on.ca

Reliability Since 1973

athens printing

— Complete in House Service →
— From Creative Design to Final Product →
— Black on White → to Full Colour Printing

- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Continuous Forms
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Tickets of all Kinds
- Complete Bindery Services
- Desktop Publishing & Design

1480 Barton St. E., Hamilton, ON L8H 2W9
Tel: (905) 549-6719 Fax: (905) 549-7645

Українська Присутність у Канаді -- Вчора, Сьогодні і Завтра

В суботу, 13 травня 2000 р., в готелі Ломбард у Вінніпезі, відбулася ювілейна конференція і бенкет Української Вільної Академії Наук (УВАН) з нагоди 50-річчя науково-культурної діяльности цієї інституції в Канаді. До організаційного комітету конференції входило троє членів Екзекутиви -- проф. Михайло Тарнавецький (президент), проф. Ярослав Розумний (перший заступник) та мгр. Софія Качор (фінансовий секретар). Організаційними справами занималася С. Качор, а господарем конференції був Я. Розумний.

Тема цієї конференції -- „Вчора, сьогодні, завтра -- українська спільнота в Канаді" в'яжеться з іншими подібними конференціями, які аналізували сучасний стан західньої української діяспори. Тематично вона найбільше пов'язана з чотириденною конфегенцією -- „Західня українська діяспора: досягнення і проблеми", що відбулася заходами Української Дослідної Програми при Іллінойському Університеті в Урвана-Шампейн, у червні 1998 р. На тій конференції оформився Ініціятивний Комітет дослідів української північноамериканської діяспори, який очолив д-р Розумний з Вінніпегу, фінансовим референтом Комітету є д-р Юліян Куляс з Чікаго, а керівником дослідної програми -- проф. Всеволод Ісаїв з Торонто.

Конференція УВАН зосереджувалася на проблематиці української канадської спільноти у трьох часових площинах -- минулому, сучасному й майбутньому. До участи в конференції запрошено соціологів -- д-ра Олега Воловину (США) і д-ра Романа Петришина (Едмонтон), а до „круглого стола" громадських активістів -- Адріяна Бойка (Саскатун), Андрія Гладишевського (Едмонтон), проф. Юрія Даревича (Торонто) і Андрія Кудлу Винницького (Торонто). Коорди-натором „круглого стола" була Надя Костишин-Бейлі з Манітобського уряду (Вінніпег). Вступні уваги до конференції і підсумки зробив господар конференції Я. Розумний, а на бенкеті промовляв проф. Петро Потічний (Гамільтон). Господарем бенкету була С. Качор.

У вступному слові проф. Розумний коротко накреслив мету конференції, ролю УВАН, заснованої в Німеччині в 1945 році. Вказав на ідейний зв'язок УВАН з Українською Академією Наук (УАН), заснованою в Києві 1918 року за уряду гетьмана Павла Скоропадського, та вказав на культурну ролю канадської УВАН, що почала свою діяльність у Вінніпезі 1949 року.

Виходячи з досвіду канадських українців, д-р Петришин визначив у своїй доповіді п'ять можливих лекцій для майбутнього розвитку української спільноти в Канаді. Його аналіза базувалася на соціологічній тезі про середовища „добровільного етнічного плюралізму", характерного канадській дійсності. А в заключенні він зауважив, що сьогодні існують відповідні умовини для нової імміграції з України сільського й міського населення. Вказав на політичну й релігійну взаємодію між Канадою і Україною, яка виявляє в Канаді певні соціяльні познаки. На його погляд, на підтримку повинні заслуговувати „міжгенераційні", радше ніж „тимчасові" організації. А про організаційний аспект громади сказав, що канадські українці, як і в минулому, будуть суспільством різноманітних громад.

Доповідь д-ра Воловини відкрила досі маловідому сторону української громади. Вона вказала на асиміляційні процеси в українській канадській спільноті, що виявляються в затраті мови та збайдужінні до організованого життя. На основі двох останніх переписів населення Канади (1991 і 1996), в яких уведено нову категорію „багатоетнічного походження" (multiple ethnicity), доповідач показав, що кількість українців подвоїлася й перейшла тепер один мільйон. Цей зріст до великої міри відбувся коштом числа українців „моноетнічного

воходження" (single ethnicity), де обидвоє батьки українського роду.

В 1981 р., наприклад, українців моноетнічного роду було 517 тисяч, а в 1996 р. це число впало до 330 тисяч -- 187 тисяч менше. Отже, сьогодні в Канаді є понад 600 тисяч українців, що заявили своє багатоетнічне походження. З них більшість не бере участи у громадському житті і взагалі про них мало відомо.

Це введення нової категорії в перепис населення і драстичний спад уживання української мови дає можливість повніше досліджувати і зрозуміти складну динаміку асиміляційного процесу і його дальших імплікацій.

У дискусії „круглого стола" висловлено думки про головні причини сучасного стану й запропоновано деякі можливі виходи з нього.

Говорилося про приплив нової імміграції й контакти з Україною; про встановлення механізму, що допоміг би включити в організоване життя тих, що стоять осторонь; про шукання в собі (через музику, літературу, ідеї та звичаї) „української суті".

Була мова про необхідність періодичного опитування членів громаду про її потреби та аспірації; про більше анґажування до громадської праці відповідних людей та про вміле господарювання капіталом. Наголошувалося потребу скріплення і піднесення рівня нашої організаційної праці, більш динамічні контакти з урядовими колами; збільшення капіталу Фундації ім. Т. Шевченка; потребу платної посади президента КУК; акцентовано потребу оживлення участи українських ієрархів і духовенства у формуванні майбутнього української спільноти. Пропоновано необхідність влаштовувати щорічні регіональні мистецько-культурні імпрези. Дискутовано сумний стан українознавчих програм у канадських університетах, де недавно великі департаменти, зредуковано до одного-двох мовних курсів, і сьогодні ці програми є перед загрозою ліквідації. Висловлювано критичні застереження в сторону дослідних інститутів за їх легковажне ставлення до української канадської проблематики.

У своїй промові на бенкеті д-р Потічний зупинився на трьох аспектах стосунків Канади з Україною -- на взаємопошані, співпраці та користях. Ці стосунки він розглянув на міждержавному й академічному рівнях та на рівні зв'язків української канадської спільноти з інституціями та підприємствами України.

У підсумковому слові д-р Розумний відмітив, що успіхи канадських українців на федеральному і провінційному рівнях у минулому залежали від трьох чинників: кількости українських голосів, від української зорганізованости та від зовнішньої політичної кон'юнктури. Українська група була тоді третьою або четвертою що до числа, була добре зорганізованою з припливом політичних імігрантів після Другої світової війни й українцям сприяла політична переорієнтація Канади відносно Совєтського Союзу, з яким Канада й Захід були тоді в „холодній війні". Українці в тій війні були вигідним аліянтом канадського уряду.

В результаті цього канадських українців іменовано сенаторами, федеральними міністрами, конституційними дорадниками, Українець був членом Королівської Комісії двомовности і двокультурности Канади, українці відіграли чи не ключеву ролю у проголошенні Канади багатокультурною державою, й українець був Генеральним Губернатором, що репрезентував королеву перед канадським урядом.

Сьогодні небезпека Совєтського Союзу перестала існувати, під впливом різних внутрішніх асиміляційних та зовнішніх політичних чинників, українці перестали бути динамічною і впливовою силою. З четвертої вони стали дев'ятою етнічною групою з послабленим організаційним пульсом, а в Оттаві розкорінилися інші, не завжди українцям прихильні сили і з українською групою там мало або й зовсім не рахується.

Чи приплив нової імміграції змінить, як дехто думає, цю ситуацію й поверне колишню ролю української групи? Здається, що ні, бо це не та, -- це заробкова імміграція і громадсько-політичні інтереси для неї не є пріоритетом. Можливо, вона підсилила б мовно, але ненадовго, бо існує багато познак, що найновіша хвиля швидше засимілюється ніж попередні.

Ми маємо можливості залишитися, як і в минулому, спільнотою громад. Але їх необхідно не побільшувати, але скріпити. А скріпити можна не через зрізничкування, а через наближення. А точкою наближення є відкривання в собі загальної „української суті", про яку говорив А. Гладишевський. А ту суть можна знаходити у спільних сучасновивінуваних центрах, де плекалася б культура у всіх її видах, де зустрічала б ся молодь. Так, як це в останніх роках зробили інші етнічні групи, наприклад, Вінніпегу. Жиди,

збудували багатомільйонний центр, італійці теж, а німці об'єднали навколо себе всіх німецькомовних канадців -- австрійців, швайдарців та німців східньої Европи, в одному центрі.

Нам варто б позбуватися спорожнілих партикулярних домівок і думати про загальні центри та великі національні фундації. І не в кількості, а в зорганізованості значення будь-якої громади. Нам треба адаптуватися до нового клімату, бо організм, який не спосібний адаптуватися -- гине.

Доповіді й дискусії цієї конференції появляться при кінці року окремим виданням і будуть доступними ширшому загалові зацікавлених.

Проф. Ярослав Розумний
Вінніпег, Манітоба

Союз Українок Канади, Відділ ім. Лесі Українки в Дафин Манітоба відзначив своє 70-ліття

В історії Чверть Століття на Громадській Ниві є написано, що жіноче товариство було зорганізоване при Українському Народньому Домі 1928 р. В листопаді 1929 р. це товариство вписалося до Союзу Українок Канади.

З огляду на різні причини святкування 70-ліття відділу відбулося аж 27-го лютого, 2000 р. Програмою ювілею займався Програмовий Комітет, який очолює Юстина Марантуч спільно із зарядом відділу.

Програма почалася з рання в Укр. Прав. Церкві Св. Юрія Переможця. Після Літургії, парох громади отець Тарас Маковський відправив Панахиду за упокійних членок і також за патронку відділу, Лесю Українку. При цій нагоді о. Тарас посвятив образ з колекції Квіти Біблії. Прапор Союзу держала заст. голови Маргарета Маюк, а свічки тримали бувші голови Марія Білоус і Марія Андрейчук. Між іншими гостями в церкві були присутні Соня Бейзик, крайова голова Союзу Українок Канади і Ольга Ковальчук, голова СУК Манітобської Пров. Екзекутиви.

Офіційна програма відбулася в Укр. Прав. Авдиторії, яка була відповідно приготовлена включно із вдекорованим портретом Лесі Українки вдекорованим вінком чудових квітів та вишиваним рушником. Оля Лукий приготовила вінок, а заля була декорована комітетом під проводом Юлії Бучій. Вхід до головного стола провадила з прапором Соня Бейзик, голова крайової управи СУК. За нею йшли Оля Ковальчук, голова Пров. Екз. СУК, почесні членки, о. Тарас і добр. Маковський і господиня програми Гелен Гендерсон (Лазарук). Отець Тарас проказав молитву перед смачним обідом, який приготовили і подали члени Товариства Православних Молодших Мужчин.

Зогляду відсутности, голови відділу Розалії Грицай, перша заст. голови Маргарета Маюк відкрила офіційну програму. Після офіційного привітання вона попросила Галину Гендерсон до переведення свята.

Господиня привітала присутніх і представила гостей за головним столом. Опісля покликала п-ні Марію Андрейчук, яка відчитала поему „Вінок", зміст якого був дуже відповідний на цей ювілей. Поема кінчається проханням „сплітатися у вінок та ставати членами Союзу Українок".

Слідували привіти: Василь Возьний, голова громади Св. Юрія Переможця; Ед Лесейко, голова відділу Укр. Прав. Авдиторії; Володимир Стадник від Молодших Прав. Мужчин; Оксана Маковська від СУМК; Ярослав Дутчишин від похоронного заведення Smith-Strilchuk, який вручив відділові спеціяльну таблицю з нагоди ювілею.

Слідував народний танець, який виконали Оксана Маковська, Джолін Шовдра і Юліян Маковський. Двомовний реферат на тему „Леся Українка" виголосила господиня Галина Гендерсон. З великим захопленням присутні слухали про життя славної поетеси, її завзяття помимо того, що вона хворіла від дитинства. Доповідачка переплітала життєпис поетки уривками її поезії, з окрема „Так, я буду крізь сльози сміятись, серед лиха співати пісні. Буду камінь тяжкий підіймати, буду жити, Геть думи сумні." Присутні вставши нагородили Галину грімкими оплесками.

До слідуючої точки покликано Марію Білоус, щоб представити крайову голову СУК Дос. Соню Бейзик. П-ні Марія заявила, що життєпис Соні Бейзик є дуже цікавий. Ще з малку її здібності виявлялися участю в організації СУМК. Соня вдячна своїм родичам бл. пам. Марії і Миколі Мандзюк за виховання в українському дусі. Окрім доброго виховання в дома, виховувалася при УПЦК і в організації СУС.

Соня здобула B.A. і B. Ed. при Манітобському Університеті. Вчителювала в середній школі 30 років де була головою Департменту Математики. Як вияв за її віддану працю і провід була відзначена різними нагородами.

Соня постепено долучується до громадської праці де тільки потрібно. В Катедрі Пресвятої Трійці у Вінніпезі свого часу була заст. голови та секретарем управи. Підчас Фольклорами в Павілйоні Київ сповняла обовязки секретаря і вже довгі роки касієра. В Колегії Св. Андрея була головою Дирекції та ще й сьогодні є членом Дирекції. Вчителювала підчас літніх курсів в Колегії.

Соня є членкою і бувшою головою СУК ім. Лесі Українки у Вінніпезі, бувшою головою СУК Манітобської Пров. Екз. через два рази, а тепер є членом дирекції Манітобської Філії Укр. Музею Канади, СУК.

У крайовій управі СУК була заст. головою і головою комітету Персоналу та багато разів очолювала комітети плянування з'їздів і конференцій. Була крайовою головою Комітету Українок, другим заст. голови Конгресу Українців Канади та головою Комітету Освіти при Конгресі. В цей час є членом Дирекції Конгресу. Соня була нагороджена різними нагородами і грамотами за її діяльну організаційну працю.

В своїому слові п-ні Соня привітали всіх присутніх, склала гратуляції та подякувала за запрошення на 70-літній ювілей відділу. Голова згадала, що цього року старається відвідати всі відділи СУК в Манітобі разом із головою Пров. Екз. СУК, згадуючи дещо про відділи, котрі вже відвідали. Важним для неї мати нагоду особисто познайомитися із членками по відділах.

На прохання господині свята, щоб вручити грамоту Марії Білоус за 70 літ приналежности до відділу, п-ні Соня приступила до цього приємного обовязку. Привітавши Марію Білоус вручила їй грамоту та вона пригадала давне знайомство ще з Овкборн, Ман. кажучи, що п-ні Марія в той час відвідувала відділи як голова Пров. Екз. СУК. Дальше п-ні Бейзик обширно подала інформацій про довголітні заслуги п-ні Білоус, які будуть пізніше поміщенні окремо в Промені у відділі Жіночі Постаті.

Опісля Марія Андрейчук в коротці представила головну доповідачку Олю Ковальчук, голову Пров. Екз. СУК. Оля народилася в Енгесвил, Манітоба де вона виростала. Після закінчення студії в Teacher's College у Вінніпезі, закінчила B. A. і B. Ed. Вчителювала 40 років в місцевостях в околиці Овкборн, Манітоба та у Вінніпезі. Оля вступила в членство Союзу в Овкборн, а в 1973 р. стала членкою відділу ім. Лесі Українки у Вінніпезі. Свого часу була заст. голови відділу та брала участь в різних комітетах та заст. голови Пров. Екз. СУК. В 1994 р. була обрана головою Пров. Екз. СУК на Манітобу, що вона займає до цього часу. За її активну працю в різних ділянках Оля одержала різні нагороди. Марія Андрейчук побажала Олі успіху на будуче та попросила її до слова. В своїй доповіді Оля привітала присутніх та висловила побажання з нагоди 70-літнього ювілею. Вона розказала про різноманітну працю Пров. Екз., підкреслюючи важливість контакт з відділами, що вона розпочала разом із головою централі СУК. Дальше вона висловила подяку всім відділам за їх запрошення підкреслюючи, що

особиста розмова дає членкам нагоду поділитися своїми думками. Пригадала, що спільна кооперація є дуже важлива для загальної організаційної праці та для Укр. Прав. Церкви в Канаді. Дальше Оля згадала про 40-ліття журналу Променя та заохочувала його передплачувати. При кінці своєї промови представила проєкт Квіти Біблії, спільний проєкт УПЦК і Пров. Екз. СУК в Альберті.

Програму закінчено співом Боже Великий Єдиний і Де згода в родині під проводом Галини Гендерсон. Кінцеву молитву провів о. Тарас Маковський. Опісля присутні оглядали виставку приготовлену з нагоди 70-літнього ювілею. Щасти нам Боже на будуче!

Марія Білоус
Референтка Променя

North East Regional Conference of the UWAC

The Two Hills Ukrainian Women's Association Lesia Ukrainka branch hosted an Annual Conference for the North East Regional Area, May 27, 2000, at the Holy Trinity Ukrainian Orthodox church basement. The conference commenced with a moleben in the Church with Rev. Gene Maximiuk officiating, in the absence of Rev. Wasyl Sapiha (due to Provody at the local rural church). Members and guests filed downstairs to the church auditorium, for registration and a delicious refreshment of morning coffee and snacks. A grab bag containing souvenirs from the businesses of Two Hills were given to each member, along with a tiny hat as a lapel pin.

Branch president Elsie Rybak welcomed and thanked all for their presence and said that she anticipated a most informative session. Elsie Choban was selected as Chairperson and Myrtle Charuk as Secretary. Chairperson Elsie introduced Zenovia Sakowsky, Alberta Provincial President of the U.W.A.C. In her address Zenovia stressed the importance of members attending the following upcoming events:

- Sobor 2000 in Winnipeg, July 9, 10, 11, 2000
- T.Y.C. convention at St. John's Cathedral, Edmonton, on Sept.29/30, 2000. National President of U.W.A.C. Sonja Bejzyk will be in attendance
- Promin's 40th Anniversary jubilee

In addition, she gave a graphic overview of Alberta's 18 branches. She applauded 3 branches from Edmonton plus Myrnam and Smoky Lake for increasing their membership. Zenovia ended with a positive directive - "the Lord's blessing in our endeavours is our greatest gift".

Oksana Ensslen spoke about our Provincial and National Museums, and was pleased to report that the museum is out of dire financial problems. The Edmonton Museum still faces housing problems for the preservation of artifacts. Its Easter Egg Exhibit in the spring was a sight to behold, including the Faberge items. Today we have a website and our art and culture are available universally.

The chairperson introduced Edith Zawadiuk who spoke on Nutrition in our Bread Basket. Edith, a Home Economist for 38 years, portrayed the growth and changes that this staple food has gone through in our Canadian history. Very capably, she traced the development from the year 1900 to the year 2000 as it was linked with technology, affluence and taste. The conference expressed a desire that Edith release this comprehensive article to our journal "Promin" for publication. Elsie then read two poems -"Mother" and "Grandmother".

Branches attending the conference were acknowledged as follows: Calgary - 1; Edmonton: St. Andrews - 9, St. Anthony - 5, St. Elias - 10, St. John's - 5, St. Michael - 0 (Total Edmonton - 29); Myrnam - 7, Sich - 3, Redwater - 4, Smoky Lake - 2, Waskatenau - 4, Vegreville -15, Two Hills - 17, Grand total - 82 attendees.

The audience was requested to gather on the church front steps for a group picture, after which a buffet luncheon

was served in the Centennial Hall.

Sandra Hohol from Edmonton introduced the guest speaker, Dr. Roman Yereniuk, Associate Professor at St. Andrew's College in Winnipeg. To depict the importance of the role of women, he picked people from the audience to do a skit reenacting Easter Sunday. He envisioned four aims: 1) our Ukrainian Orthodox lifestyle; 2) Ukrainian Canadian heritage; 3) leadership and 4) Communication. He emphasized the fact that C.Y.C. and C.Y.K. are the pillars of our faith here in Canada.

Touching upon religion he outlined the Trinity worship and our Orthodox church. Our icons have a long history and varied meanings. His statement "Jesus is truly God right from his Birth", is the basis of our religion. He urged us to be strong in our faith and our heritage, be risk-takers in the future and to "Love above All".

Eugene Harasymiw, President of the Alberta branch of the Ukrainian Self-Reliance League spoke on the need to participate in the political processes of our country. There is a need to be alert to facts, history, atrocities and injustices. He hoped that the website, launched in November, 1999, would raise public awareness.

Chairperson Elsie Choban expressed her deep appreciation on behalf of the conference participants, to all the excellent speakers, participants and a patient audience, and wished all a safe trip home.

Secretary- Myrtle Charuk
Submitted by Elsie Choban

Presented by Edith R. Zawadiuk, P. Hec., to the North-East Regional Conference of the UWAC, in Two Hills, Alberta, May 27, 2000

As we enter a new century, I thought it would be interesting to take a look at bread baking in Western Canada, particularly in the prairie provinces, which are known as the 'bread basket' of the country. Over the centuries, bread has been called the 'staff of life'. Freshly baked bread was the staple food for the pioneers. Today, bread is still the best source of complex carbohydrates. For many years, the prairies have given Canada the reputation for being one of the major wheat exporting countries. Prairie baking has varied from region to region, from family to family, and has been different depending on our ethnic heritage. Our cooking has always been tied to our lifestyle, where we lived, either in rural or urban areas, whether we were affluent or not, and whether we were a settler or a new immigrant. Let us look at some of the food changes that have taken place over the decades.

First Decade: As the railway crossed the prairies (1896 - 1913), millions of newcomers came to Western Canada. They came in waves -- the Ukrainians, the Germans, from the British Isles, the Scandinavian countries, and other European countries. Many were farmers. Life for the hopeful farm owners was not as wonderful as the posters and speeches promised. Land required clearing, breaking, and had to be done without equipment to help. Life was harsh. Pioneers who arrived with $10 and a dream to obtain their homestead only had the hope of a bountiful harvest to keep them going. In the face of prairie fires, drought, dust storms, poor quality seed and rust damage to grain, crops were often a disappointment. Ukrainian women relied on 'zharna' to make flour. The result was a coarse hand-ground flour, dark and uneven. A wood stove or a 'pich' and an outdoor oven was where mothers baked all the bread. Around 1910, small privately-owned flour mills started appearing. In 1909 in Moose Jaw, Saskatchewan, the 'Robin Hood' flour mill came into being. All-purpose flour was packed into 100 pound cloth sacks. Robin Hood provided a guarantee with their flour: 'Absolute satisfaction or your money back', plus a 10% premium. Not a bad deal. Using flour like this with a home-made yeast starter (potatoes fermented with sugar and flour), bread became available for every meal. Dough was made by the 'sponge method' -- a two-stage mixing with three risings. The process took night one night and one day. The 'sponge' was made the night before, allowed to ferment and rise, and the next day the flour was added, kneaded and allowed to rise, pushed down, allowed to rise again and then made into loaves and baked. Loaves were baked in ovens where the temperature was gauged by how hot the oven felt as you stuck your hand in briefly. Bread was shared amongst families, neighbours, the local school teacher, the priest, and in some communities, by different ethnic groups. Lots of variety characterized the early sweet baking. Baked goods were mostly brown in colour from the brown sugar and molasses that was used. Fat used in baking was usually rendered pork fat. In 1904, a major breakthrough took place, when Saunders developed the first rust resistant wheat: Marquis.

The 1920's: Immigration slowed.

Life centered around the one-room school and the church. Picnics, ball games, dances and concerts were highlights. For all of these events, there was home-cooked food and plenty of baking. Steam powered tractors and threshing machines made their appearance. World War I overshadowed this decade. The best wheat flour was shipped overseas and home bakers were left with poor quality wheat. Commercial bakers were required to stop making fancy breads. Milling companies, like Five Roses, Purity and Ogilvie, promoted their flours and produced cookbooks that have been treasured and passed down through generations. The favourite baking of this decade was of pound cakes, baked with one pound each of sugar, butter, eggs and flour, adding raisins when available. An eggless, butterless, milkless cake, called 'war cake' also became popular. Grain farmers formed wheat pools. In cities, commercial bakeries began to deliver bread to the door of homes in horse-drawn wagons. Compressed 'Royal Yeast Cakes' came on the market and the time-consuming home-made starters for making bread was over. The first version of strawberry shortcake came into being (baking powder biscuits split-filled with strawberries and topped with whipping cream). Basic white cake (iced) and flapper pies became popular. Honey cake, Ukrainian in origin, made with buckwheat honey was also popular. The 1920's was the era of royal cakes and theme cakes: Prince of Wales, Prince Albert, King George and King Edward, Scripture Cake, Ribbon and Railway Cake. Cookbooks from that time are all full of them, usually with no pan size, no oven temperature, and with very vague baking instructions.

The 1930's: On October 29, 1929, the stock market crashed. This became the decade of "use it up, wear it out, make it do or do without". There was plenty of belt-tightening, along with soup kitchens, bread lines and relief vouchers. Flour sacks were recycled as tea towels, curtains, pillow slips, and dresses were made from them. It was the decade of the 'hungry 30's' in the cities and the 'dirty 30's' in the country. Because of the drought, the 'bread basket' became a dust bowl. Despite the hard times, women baked and through it all were always ready to set an extra place at the table or offer a hand-out at the door. In Ukrainian

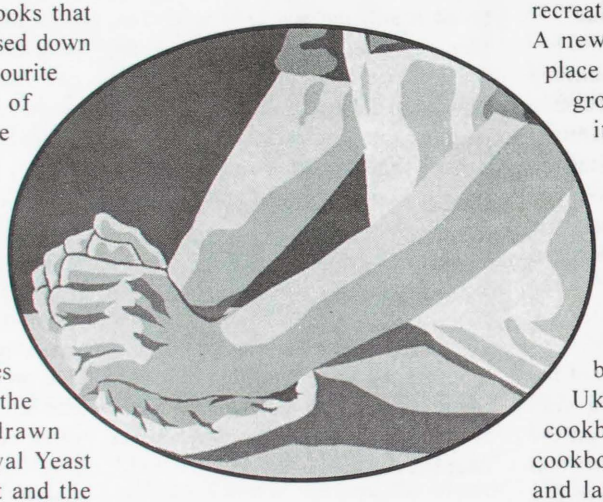

homes, these were the days of plenty of perogies, cabbage rolls and sauerkraut, and bread smothered with Saskatoon, chokecherry, cranberry and pincherry jam. Commercial sliced bread came into being, as well as Kraft Dinner, pudding mixes and cream of mushroom soup.

The 1940's: World War II began. Food rationing and a wage and price freeze began in Canada. The first self-propelled combines enabled western farmers to harvest a record wheat crop. Bread baking in cities was now serviced by large commercial bakeries like McGavins. Rolls became popular -- Parker House, Cloverleaf, crescents, fan-tans, butterhorns, and just plain pan rolls. By the late 1940's, Active Dry Granulated Yeast became an alternative to yeast cakes. This yeast is simply made active with a little sugar and warm water. Cake flour and pastry flour hit the baking scene. Chiffon cakes, angel food cake and ice-box cookies became popular.

The 1950's: These were the boom years. Electrical appliances took over the kitchens -- electric frying pans, kettle blenders, mixers, waffle irons, built-in kitchen cupboards, wall ovens, etc. Home-made bread took a back seat. The patio barbecue became the place to cook and the recreation room a place to entertain. A new wave of immigration took place and across the country, ethnic groups, proud of their food heritage, began to acknowledge their distinct contribution to Canada's culinary history. Savella Stechishin, born in Ukraine and a graduate in Home Economics from the University of Saskatchewan, has made a significant contribution to the preservation of Ukrainian cookery with her cookbook published in 1957. This cookbook is still a national treasure and last year gained international fame. Canada's utility companies, large food chains and produce groups opened test kitchens and home service departments, producing many new food products.

The 1960's: In this decade, the 'back to the land' movement began. Home cooks began to take their ethnic cooking seriously. International cookery came into vogue (Hawaiian, Italian, Oriental, East Indian, etc.). Organically grown foods and health food stores made their appearance. Madame Benoit instilled a great love of our regional Canadian foods in her TV cooking shows. During centennial year, Laura Secord published a cookbook on Canadian Regional Foods. Ethnic breads became very popular along with oatmeal bread, 100% whole

wheat bread, sourdough bread and rye bread. Batter breads with a higher proportion of liquid and made without kneading also became very popular.

The 1970's: This is the era of 'nouvelle cuisine', health conscious 'natural' foods and international gourmet fare. TV cooking shows further expand our horizons. Food processor dough for breads are popularized. Traditional breads from Eastern Europe and Ukraine compete with pitas from the Middle East and pizzas from Italy. Technology produced microwave ovens. Canada converted to metric measurement. Sugar, salt and white flour (enriched) became the 'bad guys'. Healthy eating became the food fashion. Carrot cake was now made with whole wheat flour and oil was substituted for butter.

The 1980's and 90's: The 80's began with 'muffin mania'. Pasta machines made all kinds of pasta very popular, and we put oat bran into everything. The emergence of ethnic restaurants, food shops and farmers' markets offered even more opportunities to eat and cook well. Bread machines and rapid rise instant yeast, in-store bakeries arrived. Familiar flour with a difference, such as those with added brain, oats and flax became popular. Canada's new 'Food Guide to Healthy Eating' made our grains and breads fashionable once more. The recession together with our desire for the comfort of familiar foods meant that our old stand-bys began to reappear, albeit with new twists, such as 7-, 9-, and 12-grain bread loaves. Cakes and pies are now made with less sugar.

In spite of the trends that come and go, home baking is still based on our old favourites and traditions. Let us give thanks for our daily bread, and let us continue to share in our diverse culinary heritage from our early pioneers through the decades ahead.

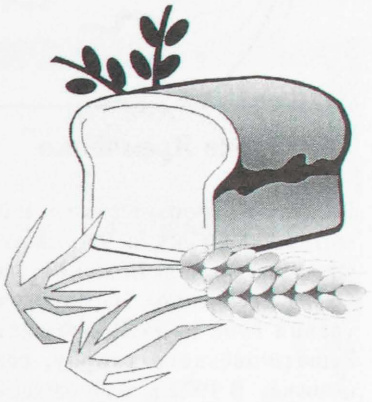

40th ANNIVERSARY DONATIONS

The doantions listed in this section include all those received from August 1, 2000 to September 15, 2000. The Editorial Board gratefully acknowledges the generous donations in support of Promin during this 40th anniversary year.

$1000.00
Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko

$500.00
Manitoba Provincial Executive UWAC

$100.00
Anne Malysh, Vernon BC

$60.00
Evangeline Kott, Shipman SK

$50.00
Lucy and Kenneth Halyk
Waterford ON
Irena Wzsewewskyj
Toronto ON

$40.00
Maria Presunka, Dauphin MB
Mary Bodnarchuk Manuck, Surrey BC
Olga Semeniuk, Amherstburg ON

$30.00
Josie Lakoduk, Waskatenau AB

$25.00
Rev A. and Dobr. Palamarchuk, Waskatenau AB

$20.00
Tamara Buhay, Hamilton ON
Lesia Staarchuk, Waskatenau AB

$10.00
Anne Semko, Saskaktoon SK
Olga Karmanin, Toronto ON
Lena Shwetz, Waskatenau AB
Doris Slemko, Waskatenau AB
Doreen Ortynsky, Canora SK
Diane J. Ortynsky, Edmonton AB
Maryann Trischuk, Yorkton SK
Lesia Woloschuk, Calgary AB
Audrey Michayluk, Calgary AB
Mary Yaremko, Toronto ON
Marian Lach, Kirkland PC

We wish to acknowledge the many creative methods branches and individual subscribers are utilizing to acquire new subscribers for Promin.

The Olena Pchilka Branch in Yorkton, Saskatchewan designated a donation of $1000.00 for the 40th anniversary of Promin. They held a draw within their branch for subscriptions, which resulted in 31 new subscriptions and 19 renewals (for a total of the allotted $1000.00). This method introduced Promin to new subscribers and assisted current subscribers with their renewals. We congratulate the Branch for their creativity.

Other Branches provide gifts of Promin for prizes or to new members. While some subscribers give subscriptions of Promin to family and friends for special events, such as birthdays or anniversaries.

Олена Яремченко

Ділимося сумною вісткою. що 4 квітня, 2000 року на 95 р. життя упокоїлася з волі Божої бл. пам. Олена Яремченко. Народилася 5 травня 1905 р. на Полтавщині. Решетичівського району, село Іванівка. В 1922 р. одружилася з Афанасієм Яремченко. А в 1922 р. народилися два сини Борис і Юрій.

Родина займалася господарством, та прийшов час розкуркулення і довелося кидати рідну хату шукаючи притилку на Донбасі. В 1941 р. розпочалася війна з Німеччиною, повернулися до рідної хати, та на жаль не на довго. Знов кинули рідну хату і рідну землю. Працювали в Німеччині на різних роботах до закінчення війни.

Переїхали до українського табору „Гайденав", а в 1949 р. родиною приїхали до Канади. Працювала Олена в лікарні (в пральні). По смерті чоловіка Афанасія довший час жила з онуком Григорієм і його родиною, а пізніше перейшла жити до сина Бориса і його дружини Віри і так жила до останього дня свого життя. По слабості здоров'я короткий час перебувала в лікарні де й відійшла у вічність.

Олена була побожною і належала до Української Православної громади Пресвятої Тройці міста Лондон, Онтаріо та була членкинею Союзу Українок Канади ім. Княгині Ольги.

Любила свою родину, онуків і правнуків. Лишила в смутку синів з родинами, онуків і правнуків, а також дальших родичів на Україні і Канаді.

Вічна їй пам'ять. Нехай Канадійська земля буде їй легкою.

Присутня.

Борис і Віра Яремченко скадають $40.00 на нев'янучий вінок в пам'ять Олени Яремченко .

В світлу пам'ять моєї дорогої кузинки бл. пам. **Анни Швець** дарую $20.00 на пресовий фонд журналу Промінь.

Розалія Слизюк
Дафин, Манітоба

Відділ СУК ім. Лесі Українки в Дафин, Манітоба жертвує $20.00 у світлу пам'ять членкині пок. **Анни Швець**, яка упокоїлася 11-го січня, 2000 р. Покійна Анна була довголітня членка нашого відділу. Була рекордовою секретаркою, касієркою та членкою різних комітетів. Загально була активною та жертвенною. Була постійною членкинею УПЦ Св. Юрія Переможця і Української Православної Авдиторії. Також на протязі 40 літ була членкою Dauphin General Hospital Auxillary. Покійна Анна передплачувала Український Голос, Вісник та журнал Промінь. Вона завжди знаходила час на читання і загально інтересувалася життям українців в Канаді і також в Україні. Родилася в родині піонерів Негреч (мама) Слизюк (батько). З дитиньства придержувався українських традицій.

З великим смутком, членкині відділу СУК ім. Лесі Українки прощали в останнє пок. Анну Швець. Висловлюємо родині наше співчуття. Вічна їй пам'ять!

Марія Білоус
Референтка Променя
Дафин, Манітоба

Залучую чека в сумі $100.00 в незабутню пам'ять мойого дорогого мужа **Юліяна Білоуса,** який упокоївся 1998 р., також дорогої доні Галі Білоус-Цукорник, яка упокоїлася в 1975 р. на 32 р. життя. Також з великою пошаною і жалем бажаю згадати покійних кумів моїх дітей - Орисі, Галі і Зенона: добр. Марія Грицина, Антін Увачевський, Петро Ковтун, Марія Ковальчук, Зеновія Ситник (Крепякевич), Мирослав Кревецький, Василь Процюк, добр. Софія Стратійчук.

Всі згадані куми передплачували журнал Промінь. Всі були дуже активні члени Української Православної Церкви в Канаі, рівнож члени світських організацій.

Марія Білоус
Дафин, Манітоба

con't....

As an everlasting wreath in memory of **Fr Hryhoriy Udod**, the members of the UWAC in Blaine Lake/Krydor, Saskatchewan are sending a donation of $25.00 to the Promin press fund. Vichnaya Pamjat!

UWAC
Blaine Lake/Krydor, Sask.

In loving memory of my mother, **Rose Tomaschuk**, who passed away August 25, 1993. She was a faithful reader of Promin from the beginning. Enclosing a donation of $25.00

Alice Markowski
Meacham, Sask

In memory of **Mike Ciona**, deceased in 1982, donating $50.00 to the Promin press fund. Vichnaya Pamjat!

Mary Ciona and family
Blaine Lake, Sask.

Eternal lover of Thy children, bring us into Thy life,
make us sharers in Thy love and transmitters of it.
Help us to become serene and patient in the midst of our frustrations,
but at the same time make us heroic adventurers,
brave, gentle, tender, but without fear and with radiant faces.

- Anonymous -

Books, Magazines, Newspapers, School & Office Supplies, Handicrafts, Jewellery, Pictures, Embroidered Blouses, Threads, Fabrics, Greeting Cards, Videos, CDs, Cassettes, Supplies for Easter & Christmas, Post Office, Parcels to Ukraine

W. KLISH
M. STECKO

Phone: (416) 703-2752
Fax: (416) 703-2753

Arka Ltd.
UKRAINIAN BOOK STORE & GIFTS

575 QUEEN STREET WEST
TORONTO, ONT., CANADA
M5V 2B6

PETERS, BROWN

CHARTERED ACCOUNTANTS

- Accounting and Auditing
- Corporate and Personal Tax
- Estate and Trusts

Advising small business since 1917

WILLIAM P. MUCHICHKA, B.A., C.A.
703 Evans Avenue Suite 100,Etobicoke,Ontario,M9C 5E9
Tel: (416) 621-3313 Fax: (416) 621-3323

УКРАЇНСЬКА КАНАДСЬКА ФУНДАЦІЯ ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Let's ensure our future!

☞ Providing grants to promote the development of Ukrainian Canadian arts, education, literature and language since 1963. Over $4 million awarded.

☞ Receives financial support from the community it serves. All contributions used to increase the capital fund. Grants are awarded from the interest.

☞ Inquire about living bequests and designated funds.

☞ Perpetual recognition given to all contributors.

For more information contact:
Shevchenko Foundation
456 Main Street
Winnipeg, MB R3B 1B6
Tel. 204-942-4627
Fax 204-947-3882

Запевнімо нашу будучність!

UKRAINIAN ORTHODOX LIBRARY OF
ST JOHNS
10611-110 AVE.
EDMONTON AB
T5H 1H7 1-Dec-2001

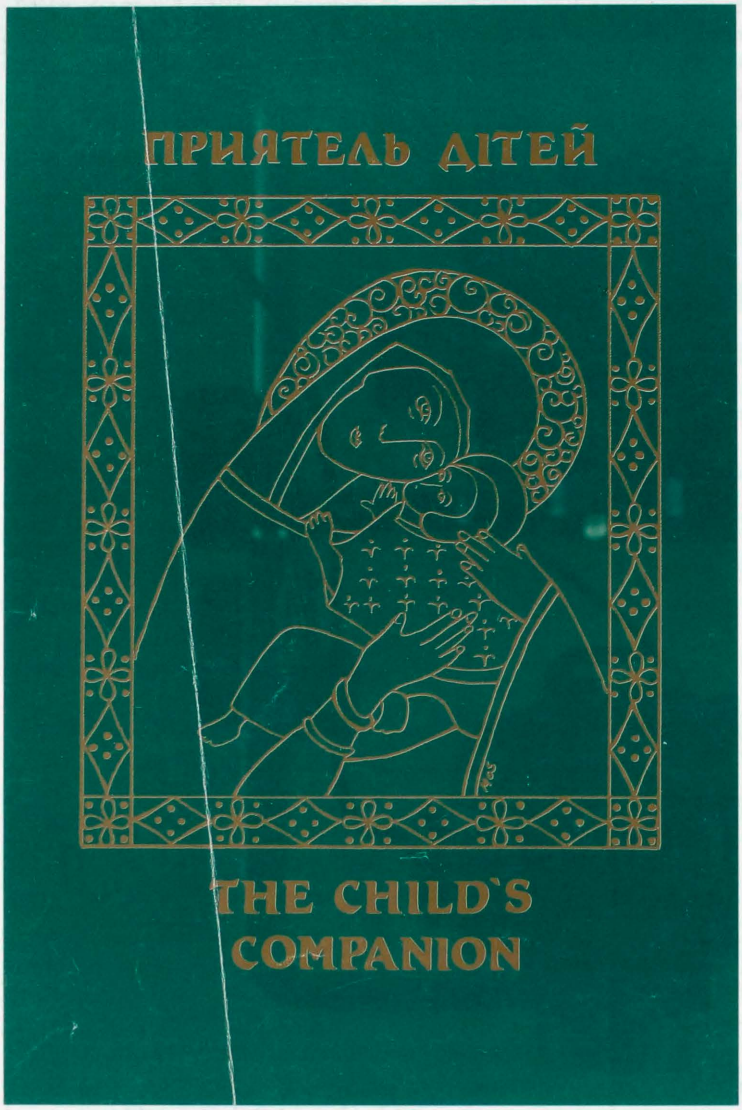

Найновіше видання Централі
Союзу Українок Канади
ПРИЯТЕЛЬ ДІТЕЙ.

Видання можна замовити в централі Союзу. Кошт $10.00. Детальний опис про це видання знаходиться в Промені, число за вересень, 2000 р. на сторінці 15.

Радимо замовляти книжку на дарунки, для Молодших Відділіл СУМК, Недільних/Українських Шкіл та лавок в Церквах

The latest publication of the
Ukrainian Women's Association
of Canada
THE CHILD'S COMPANION.

This publication can be purchased from the UWAC National Office for $10.00. A detailed description of this publication was printed in the September, 2000 issue of Promin on page 15.

We recommend this book be given as gifts and purchased in bulk for Jr. CYMK, Sunday and Ukrainian Schools, as well as for the pews in Church.

Коментар про Книжку „Приятель Дітей", або "The Child's Companion"

Книжка „Приятель Дітей" або "The Child's Companion" - текст Лілії Матвіїв Сороківської, ілюстрації Марійки Онуфрійчук Сокульської, проєкт Союзу Українок Канади благолсловляється Його Блаженством, Блаженнішим Митрополитом Василієм для вжитку дітьми, батьками, вчителями і виховниками вдома й в недільних школах Української Православної Церкви в Канаді.

Ця книжка захоплює читача своєю прекрасною зеленою обкладинкою й ніжною іконою Пресвятої Богородиці з Малятком-Ісусом виконано золотим чорнилом. Тексти написані рукою й барвисті ілюстрації з своїми сильни-ми кольорами без вжитку будь якого тінювання надають книжці певну інтинніст і безпосередність з читачем. Зміст книжки - молитва, головно підчас св. Літургії в церкві в родинному оточенні, хоч і преставляється домашня церква з своїм молитовним кутком; велика ілюстрація - символ співвідношення людини з Богом, людини з своїм ближним й людини з Богом створеним духовним і матеріяльним всесвітом.

Кожна сторінка спонукує певні роздумування і стає предметом для дискусії не тільки з дітьми, але й для дорослих. Ця книжка повинна швидко вичерпатись з огляду на її популярність. Бажалося б, щоб інші книжки у цьому дусі слідувала за нею.

† Юрій, Єпископ